

ODREDBE ZA PROVOĐENJE – pročišćeni tekst**Članak 4.**

Provedba Urbanističkog plana uređenja temeljit će se na ovim odredbama, kojima se definira korištenje i namjena površina, način i uvjeti gradnje. Svi uvjeti kojima se regulira uređivanje prostora u granicama Plana, predstavlja cjelinu za tumačenje planskih postavki, uvjete za izgradnju i poduzimanje drugih aktivnosti u prostoru, i druge elemente od važnosti.

1. UVJETI ODREĐIVANJA I RAZGRANIČAVANJA POVRŠINA JAVNIH I DRUGIH NAMJENA**Članak 5.**

Ovim se Planom utvrđuju osnovni uvjeti korištenja i namjene javnih i drugih površina, prometna, ulična i komunalna infrastrukturna mreža te smjernice za oblikovanje, korištenje i uređenje prostora, sukladno Prostornom planu uređenja Grada Omiša ("Službeni glasnik Grada Omiša" br. 4/07, 8/10, 3/13, 5/15, 10/15, 15/15 i 9/16).

1.1. RAZGRANIČENJE POVRŠINA**Članak 6.**

Unutar Plana razgraničenje površina je izvedeno tako da je planirani dio površina za razvoj i uređenje određen na temelju kartografskog prikaza namjena površina prema postavkama Prostornog plana uređenja Grada Omiša.

Površine pojedinih namjena unutar prostora određene su prema odrednicama Prostornog plana uređenja Grada Omiša. Površine prometne, komunalne i infrastrukturne mreže određene su prema geodetskoj snimci prostora, odrednicama Prostornog plana uređenja Grada Omiša, podataka od tijela državne uprave i osoba s javnim ovlastima u skladu sa člankom 90. Zakona o prostornom uređenju ("Narodne novine" broj 153/13) te ostalih podloga, projekata i druge dokumentacije.

Površine primjene posebnih uvjeta i mjera korištenja, uređenja i zaštite prostora određene su prema Prostornom planu uređenja Grada Omiša, podataka pribavljenih od tijela državne uprave i osoba s javnim ovlastima u skladu sa člankom 90. Zakona o prostornom uređenju ("Narodne novine" broj 153/13) te ostalih podloga, projekata i druge dokumentacije.

Planirana namjena određena je bojom i planskim znakom, te se unutar pojedine namjene provodi nova gradnja, rekonstrukcija ili održavanje postojećih građevina. Detaljno razgraničenje između pojedinih namjena, granice kojih se grafičkim prikazom ne mogu nedvojbeno utvrditi, za pojedini zahvat u prostoru odredit će se lokacijskim uvjetima pod uvjetom da kod razgraničenja prostora granice ne smiju ići na štetu javnog prostora.

1.2. GRANICE OBUHVATA PLANA**Članak 7.**

Granice obuhvata Urbanističkog plana uređenja Čelina:

- na sjeveru: zaštitna šuma
- na istoku: ostala obradiva tla i zaštitna šuma
- na jugu: morska površina
- na jugoistoku: susjedna zona T1 i stambena zona
- na zapadu: stambena zona

Granice obuhvata Plana prikazane su u grafičkom dijelu Plana, na svim kartografskim prikazima u mj. 1:1000.

1.3. KORIŠTENJE I NAMJENA POVRŠINA

Članak 8.

Osnovna namjena površina definirana je na kartografskom prikazu broj 1. Korištenje i namjena površina u mjerilu 1:1000, na način kako slijedi:

MJEŠOVITA NAMJENA

- PRETEŽITO STAMBENA – M1

STAMBENA NAMJENA - S

GOSPODARSKA NAMJENA – UGOSTITELJSKO TURISTIČKA – T1

POSLOVNA NAMJENA

- PRETEŽITO USLUŽNA – K1
- PRETEŽITO TRGOVAČKA – K2

ZAŠTITNE ZELENE POVRŠINE - Z

JAVNE ZELENE POVRŠINE – Z1

SPORTSKO REKREACIJSKA NAMJENA

- SPORT – R1
- PRIRODNA PLAŽA

POVRŠINE INFRASTRUKTURNIH SUSTAVA

MORE I OBALNO PODRUČJE

- LUKA POSEBNE NAMJENE (kopneni/morski dio): ŠPORTSKA LUČICA - LS

1.3.1. MJEŠOVITA NAMJENA (M1)

Članak 9.

Na površinama mješovite – pretežito stambene namjene (M1) postojeće i planirane građevine su stambene i stambeno poslovne, a mogući su i sadržaji koji prate stanovanje (ugostiteljsko turistički, poslovni, javna i društvena djelatnost, sport i rekreacija...), a koji ne ometaju stanovanje na način da stvaraju buku i prašinu, zagađuju zrak i tlo iznad dopuštenih vrijednosti ili zahtijevaju teški transport, te se također uređuju zelene i parkovne površine, prometne površine i komunalna infrastruktura, te ostali sadržaji naselja. Na površinama mješovite namjene dopuštena je gradnja jednonamjenskih stambenih građevina, a za dopuštene prateće i poslovne sadržaje može se koristiti dio stambene građevine, posebna građevina, dio građevne čestice ili posebna čestica.

1.3.2. STAMBENA NAMJENA (S)

Članak 10.

Na površinama stambene namjene (S) postojeće i planirane građevine su stambene namjene. Na površinama stambene namjene dopuštena je gradnja jednonamjenskih stambenih građevina, prometnih površina i komunalne infrastrukture te ostali sadržaji naselja.

1.3.3. GOSPODARSKA NAMJENA – UGOSTITELJSKO TURISTIČKA (T1)

Članak 11.

Na površinama ugostiteljsko turističke namjene (T1) dozvoljava se gradnja i rekonstrukcija ugostiteljsko-turističke namjene (hotel, pansion) kapaciteta do 80 kreveta.

1.3.4. POSLOVNA NAMJENA (K1, K2)

Članak 12.

U sklopu predmetnog plana je predviđena izričita zona poslovne namjene - pretežito uslužna (K1) i pretežito trgovačka (K2). Unutar iste se mogu graditi uslužni i trgovački sadržaji, uljare, vinarije, skladišta, servisi, proizvodni pogoni koji nemaju štetni utjecaj na okoliš, posebno na tlo i zrak, komunalni i prateći sadržaji te prometne i infrastrukturne građevine i instalacije (uljara i drugih pogona za preradu poljoprivrednih proizvoda, skladišta, trgovine, manjih proizvodnih pogona bez štetnog utjecaja na okoliš, prometnih i komunalnih građevina i instalacija te drugih pratećih sadržaja koji su kompatibilni osnovnoj namjeni zone).

1.3.5. ZAŠTITNE ZELENE POVRŠINE (Z)

Članak 13.

Zaštitne zelene površine (Z) su pretežno neizgrađeni prostor oblikovan radi potrebe zaštite okoliša (zaštita potoka, zaštita od buke, zaštita zraka i dr.). Zaštitne zelene površine uređuju se pretežito kroz očuvanje postojeće vegetacije te uz dopunu novim autohtonim zelenilom. Zaštitne zelene površine uređuju se na način da ne ometaju sigurnost odvijanja prometa u smislu očuvanja preglednosti prometnih površina.

U sklopu zaštitnih zelenih površina (Z) mogu se graditi i uređivati rekreacijske površine i igrališta bez objekata, komunalna infrastruktura, pješački putovi, staze, odmorišta.

1.3.6. JAVNE ZELENE POVRŠINE (Z1)

Članak 14.

Na javnim zelenim površinama moguće je graditi dječja igrališta, staze, odmorišta i parkove. Dozvoljava se gradnja i manjih prizemnih javnih građevina, paviljona, sanitarnih čvorova, fontana i spomen obilježja tako da njihova ukupna površina ne prelazi 10% ukupne javne zelene površine. Parkovi s pripadajućim građevinama i opremom trebaju se oblikovati u okviru cjelovitog uređenja javne zelene površine.

1.3.7. SPORTSKO REKREACIJSKA NAMJENA - SPORT (R1)

Članak 15.

Zona sporta planira se u građevinskom području naselja kao športski centar i športski sadržaji unutar naselja Čelina. U zoni sporta, omogućava se gradnja zatvorenih športskih građevina (dvorane, bazeni i sl.) i uređenje otvorenih športskih igrališta sa pratećim sadržajima bez smještajnih kapaciteta.

Prostorna jedinica prirodne plaže zadržava se u prirodnom obliku. Prostorno se nalazi između istočne i zapadne granice plana, te je od zone stambene namjene odijeljena dužobalnom šetnicom širine 3 m. Granica prostorne jedinice određena je u grafičkom dijelu Plana.

1.3.8. POVRŠINE INFRASTRUKTURNIH SUSTAVA

Članak 16.

Površine infrastrukturnih sustava namijenjene su smještanju prometnih površina (koridori primarne i sekundarne mreže prometnica) te ostalih infrastrukturnih građevina (vodovod, odvodnja, elektroenergetski objekti, telekomunikacije).

Komunalne građevine i uređaji su:

- telekomunikacijski (komutacijske građevine, osnovne postaje mobilne telefonije...)
- energetske (trafostanice, plinske regulacijske stanice...)
- vodnogospodarski (spremnici za vodu, crpne stanice, uređaji za prikupljanje, pročišćavanje i odvodnju otpadnih voda...)

Na površinama infrastrukturnih građevina i javnim prometnim površinama vođeni su vodovi telekomunikacijskog sustava, sustava vodoopskrbe i odvodnje te energetske sustava.

1.3.9. MORE I OBALNO PODRUČJE

Članak 16.a

Unutar obuhvata UPU Čeline planirana je izgradnja luke posebne namjene - sportska luka kapaciteta do 50 vezova. Sportske luke namijenjene su privezu brodova domicilnog stanovništva.

2. UVJETI SMJEŠTAJA GRAĐEVINA GOSPODARSKIH DJELATNOSTI

2.1. UVJETI ZA GRADNJU GRAĐEVINA UNUTAR IZRIČITE ZONE POSLOVNE NAMJENE (K1, K2)

Članak 17.

U zoni poslovne namjene mogu se graditi samostojeće građevine, prema uvjetima:

Minimalna veličina građevne čestice je 600 m². Koeficijent izgrađenosti (Kig) građevne čestice iznosi 0,4, a koeficijent iskorištenosti (Kis) 1,6. Najveća visina građevine je podrum+prizemlje+dva kata (Po+P+2), odnosno najviše 10,0 m mjereno od najniže kote terena do vijenca.

Minimalna udaljenost građevine od granica susjednih čestica iznosi najmanje 3,0 m, s tim da ta udaljenost od susjedne čestice ne smije biti manja od H/2 (H je visina građevine od najniže kote terena do vijenca). Svaka građevina mora biti udaljena od javno-prometne površine 5,0 m, ili u slučaju interpolacije građevine između postojećih građevina utvrđuje se udaljenost prema postojećoj susjednoj legalnoj građevini kod koje je ta udaljenost veća, osim kod državne ceste. Minimalno 30% površine građevinske čestice se treba urediti kao zelena površina.

Građevna čestica mora imati pristup na javnu prometnu površinu. Parking (nadzemni ili podzemni) se mora ostvariti na građevnoj čestici prema točki 5.1. Uvjeti gradnje prometne mreže – promet u mirovanju ovog Plana

2.2. UVJETI ZA GRADNJU GRAĐEVINA UNUTAR IZRIČITE ZONE UGOSTITELJSKO-TURISTIČKE NAMJENE (T1)

Članak 18.

U zoni ugostiteljsko-turističke namjene mogu se graditi samostojeće građevine(hotel, pansion) kapaciteta do 80 kreveta, prema uvjetima:

Minimalna veličina građevne čestice je 1000 m². Koeficijent izgrađenosti (Kig) građevne čestice iznosi 0,3, a koeficijent iskorištenosti (Kis) 1,2. Najveća visina građevine je podrum+prizemlje+tri kata (Po+P+3), odnosno najviše 13,0 m mjereno od najniže kote terena do vijenca.

Minimalna udaljenost građevine od granica susjednih čestica iznosi najmanje 5,0 m, s tim da ta udaljenost od susjedne čestice ne smije biti manja od H/2 (H je visina građevine od najniže kote terena do vijenca). Svaka građevina mora biti udaljena od javno-prometne površine 10,0 m. Minimalno 30% površine građevinske čestice se treba urediti kao zelena površina.

Građevna čestica mora imati pristup na javnu prometnu površinu od minimalno 5,5 m. Parking (nadzemni ili podzemni) se mora ostvariti na građevnoj čestici prema točki 5.1. Uvjeti gradnje prometne mreže – promet u mirovanju ovog Plana

3. UVJETI SMJEŠTAJA GRAĐEVINA DRUŠTVENIH DJELATNOSTI

Članak 19.

U sklopu obuhvata UPU-a nije predviđena izričita zona za izgradnju građevina društvenih djelatnosti.

4. UVJETI I NAČIN GRADNJE STAMBENIH GRAĐEVINA

Članak 20.

Stanovanje se predviđa u zonama mješovite - pretežito stambene namjene (M1) i stambene namjene (S), a koje su određene na kartografskom prikazu broj 1. Korištenje i namjena površina.

Na kartografskom prikazu broj 4.1. Način i uvjeti gradnje - oblici korištenja, određene su zone s različitim uvjetima za izgradnju novih građevina, ili zamjenu i rekonstrukciju postojećih građevina, i to kako slijedi:

- Gradnja građevina unutar neizgrađenog dijela građevinskog područja naselja
- Gradnja i rekonstrukcija građevina unutar izgrađenog dijela građevinskog područja naselja

Na kartografskom prikazu broj 4.2. Način i uvjeti gradnje - način gradnje, građevine se prema načinu gradnje dijele na:

- samostojeće (SS)
- dvojne (D)
- skupne (S)

4.1. OPĆI UVJETI GRAĐENJA

Članak 21.

Priključak čestice na infrastrukturu (elektroopskrba, vodoopskrba, odvodnja otpadnih voda, telekomunikacije) određuje se na osnovi posebnih uvjeta nadležnih javnih poduzeća, a mora sadržavati: osiguran pristup s prometne površine, propisani broj parkirališnih(garažnih) mjesta, osiguran priključak na infrastrukturnu mrežu. Svaka građevna čestica mora imati osiguran priključak na prometnu površinu, na kojoj se odvija kolni promet minimalne ukupne širine 3,0 m.

Na kosom terenu i gusto izgrađenim dijelovima naselja za pristup se mogu koristiti postojeći pješački prilaz ili stubišta najmanje širine 1,5 m, ako je već zatečeni lokalnim uvjetima onemogućen neposredan pristup na prometnu površinu. Legalne građevine koje nemaju direktan pristup na prometnu površinu mogu se rekonstruirati u skladu s uvjetima pristupa pod kojim je odobrena gradnja tih građevina. Za potrebe utvrđivanje služnosti prolaza treba izraditi idejni projekt prometnica za čestice koje će koristiti pravo služnosti prolaza.

Ukoliko do pojedinih građevnih čestica nije određena ni ucrтана prometna površina, tada se, radi omogućavanja kolnog pristupa građevnoj čestici, može formirati pristup minimalne širine 3,0 m koji mora biti u javnoj upotrebi. Kolni pristup se mora vezati na neku od prometnih površina ucrtanih u grafičkom dijelu Plana.

Izuzetno, na strmom terenu, ukoliko do pojedinih građevnih čestica nije u grafičkom dijelu Plana određena ni ucrтана prometna površina, omogućava se i korištenje prava služnosti samo preko jedne susjedne čestice zemljišta.

Kolni i pješački ulaz na građevnu česticu za gradnju novih građevina, koja je smještena uz javno prometnu površinu, može zauzeti najviše 6,0 m širine fronte čestice prema javno prometnoj površini.

Minimalna širina građevne čestice određena ovim Planom mora biti zadovoljena na najmanje 50 % površine građevne čestice za gradnju građevine.

4.2. GRADNJA STAMBENIH GRAĐEVINA UNUTAR NEIZGRAĐENOG DIJELA GRAĐEVINSKOG PODRUČJA NASELJA

Članak 22.

Dozvoljava se gradnja stambenih građevina (samostojećih ili dvojnih) u neizgrađenom dijelu građevinskog područja naselja, prema uvjetima:

Minimalna veličina građevne čestice za samostojeći objekt je 450 m², a za dvojni objekt je 350 m². Maksimalna veličina građevne čestice za samostojeći objekt je 1000 m², a za dvojni objekt je 600 m². Koeficijent izgrađenosti (Kig) građevne čestice za samostojeći objekt iznosi 0,3, a za dvojni objekt iznosi 0,4. Koeficijent iskorištenosti (Kis) za samostojeći objekt je 0,9, a za dvojni objekt iznosi 1,0. Najveća visina građevine je podrum+prizemlje+tri kata (Po+P+3), odnosno najviše 13,0 m mjereno od najniže kote terena do vijenca.

Kod samostojećeg objekta minimalna širina građevne čestice je 13 m, a kod dvojnog objekta 11 m. Minimalna udaljenost građevine katnosti P+2 od granica susjednih čestica iznosi najmanje 3,0 m, a za građevine katnosti P+3 ta udaljenost od susjedne čestice ne smije biti manja od H/2 (H je visina građevine od najniže kote terena do vijenca). Svaka građevina mora biti udaljena od javno-prometne površine 5,0 m. Minimalno 30% površine građevinske čestice se treba urediti kao zelena vodopropusna površina.

Podrum može imati koeficijent izgrađenosti podzemni (KigP) do 0,5, odnosno 0,7, ukoliko će podrumski etaža imati funkciju/namjenu garaže, širinu rampe za prilaz u garažu maksimalno 3,0 m, te više podrumskih etaža (ne dozvoljava se stambena namjena). Minimalna udaljenost podruma od ruba susjedne čestice je 1 m, osim kod dvojnih građevina gdje se isti može izvesti do ruba građevne čestice uz koji su građevine prislonjene. Rampa i ulaz u podrum se ne računaju kao najniža kota uređenog terena. Građevna čestica mora imati minimalni pristup na javnu prometnu površinu od 3 m. Parking (nadzemni ili podzemni) se mora ostvariti na građevnoj čestici prema točki 5.1. Uvjeti gradnje prometne mreže – promet u mirovanju ovog Plana

Članak 22.a

U slučaju da se dio površine čestice daje bez naknade u svrhu formiranja javne površine (javno prometne površine, zelene površine, objekti i uređaji komunalne i druge infrastrukture i drugo), minimalna veličina građevne čestice može biti manja do 30% od propisane u prethodnom članku. U tom slučaju koeficijent izgrađenosti i koeficijent iskoristivosti građevne čestice se obračunava na površinu čestice zemljišta prije izdvajanja dijela zemljišta za formiranje javne površine, a zgrada može biti udaljena najmanje 3,0 m od prometne površine na koju se priključuje građevna čestica.

4.3. GRADNJA, ZAMJENA I REKONSTRUKCIJA STAMBENIH GRAĐEVINA UNUTAR IZGRAĐENOG DIJELA GRAĐEVINSKOG PODRUČJA NASELJA

Članak 23.

Dozvoljava se gradnja i rekonstrukcija stambenih građevina (samostojećih, dvojnih i skupnih) u izgrađenom dijelu građevinskog područja naselja, prema uvjetima:

Kod objekata katnosti do P+2, minimalna veličina građevne čestice za samostojeći objekt je 350 m², a za dvojni objekt je 300 m², dok je kod objekata katnosti P+3, minimalna veličina građevne čestice za samostojeći objekt 450 m², za dvojni objekt 350 m². Maksimalna veličina građevne čestice za samostojeći objekt je 1000 m², a za dvojni i skupni objekt je 600 m². Koeficijent izgrađenosti (Kig) građevne čestice za samostojeći objekt iznosi 0,3, a za dvojni objekt iznosi 0,4. Kod objekata katnosti do P+2, koeficijent iskorištenosti (Kis) građevne čestice za samostojeći objekt iznosi 0,9, a za dvojni objekt iznosi 1,0, a kod objekata katnosti P+3, koeficijent iskorištenosti (Kis) građevne čestice za samostojeći objekt iznosi 1,2, a za dvojni objekt iznosi 1,5. Najveća visina građevine za samostojeće i dvojne građevine je podrum+prizemlje+tri kata (Po+P+3), odnosno najviše 13,0 m mjereno od najniže kote terena do vijenca. Najveća visina građevine za skupne građevine je podrum+prizemlje+dva kata (Po+P+2), odnosno najviše 10,0 m mjereno od najniže kote terena do vijenca.

Kod samostojećeg objekta minimalna širina građevne čestice je 13 m, kod dvojnog objekta 11 m, a kod skupnih 8 m. Udaljenost građevine od granica susjednih čestica iznosi 3,0 m, a u slučaju interpolacije građevine minimalna udaljenost građevine od granica susjednih čestica iznosi najmanje 1,0 m, uz uvjet da se time ne ugrožava sigurnost prometa, kvaliteta života susjeda te da se ispune uvjeti iz posebnih propisa i pod uvjetom da na tom pročelju građevine prema susjedu nema otvora. Minimalno 20% površine građevinske čestice se treba urediti kao zelena vodopropusna površina.

Svaka građevina mora biti udaljena od javno-prometne površine 5,0 m, odnosno 3,0 m od javne pješačke komunikacije ili u slučaju interpolacije građevine između postojećih građevina utvrđuje se udaljenost prema postojećoj susjednoj legalnoj građevini kod koje je ta udaljenost veća, osim kod državne ceste.

Podrum može imati koeficijent izgrađenosti podzemni (KigP) do 0,5, odnosno 0,7, ukoliko će podrumski etaža imati funkciju/namjenu garaže, širinu rampe za prilaz u garažu maksimalno 3,0 m, te više podrumskih etaža (ne dozvoljava se stambena namjena). Minimalna udaljenost podruma od ruba susjedne čestice je 1 m, osim kod dvojnih građevina gdje se isti može izvesti do ruba građevne čestice uz koji su građevine prislonjene. Rampa i ulaz u podrum se ne računaju kao najniža kota uređenog terena. Parking (nadzemni ili podzemni) se mora ostvariti na građevnoj čestici prema točki 5.1. Uvjeti gradnje prometne mreže – promet u mirovanju ovog Plana

Članak 23.a

Unutar izgrađenog dijela građevinskog područja naselja, može se omogućiti prilagođavanje propisanih uvjeta za gradnju stambenih građevina iz prethodnog članka, tako da površina građevne čestice može biti do 25% manja, najveći koeficijent izgrađenosti građevne čestice (Kig) najviše 0,6, dok uvjeti za najveći koeficijent iskoristivosti (Kis) i visinu građevine vrijede iz prethodnog članka. Minimalna površina zelenila (vodopropusna površina) na građevnoj čestici iznosi 10% površine građevne čestice.

U slučaju da se dio površine čestice daje bez naknade u svrhu formiranja javne površine (javno prometne površine, zelene površine, objekti i uređaji komunalne i druge infrastrukture i drugo), minimalna veličina građevne čestice može biti manja do 30% od propisane u prethodnom članku. U tom slučaju koeficijent izgrađenosti i koeficijent iskoristivosti građevne čestice iz prethodnog članka se obračunava na površinu čestice zemljišta prije izdvajanja dijela zemljišta za formiranje javne površine, a zgrada može biti udaljena najmanje 3,0 m od prometne površine na koju se priključuje građevna čestica.

Članak 23.b

Iznimno, unutar izgrađenog dijela građevinskog područja naselja, omogućava se rekonstrukcija postojećih građevina uz zadržavanje postojećeg gabarita ili nad postojećim horizontalnim gabaritom do visine P+2+kosi krov (bez nadozida) i na manjoj udaljenosti od susjedne čestice ili javno prometne površine, ali ne manje od 1,0 m, uz poštivanje ostalih uvjeta gradnje propisanih ovim Planom.

Izuzetno se može zadržati balkon postojeće zgrade i na manjoj udaljenosti od 1,0 m od javno prometne površine, ali se ne može graditi novi balkon na udaljenosti manje od 1,0 m od javno prometne površine.

Članak 23.c

Zemljište nužno za redovnu uporabu postojeće građevine za koju nije utvrđena građevna čestica čini pojas zemljišta oko građevine minimalne širine 1,0 m.

Iznimno od stavka prvog ovog članka građevna čestica zgrade koja ima više samostalnih uporabnih cjelina (stanova, poslovnih prostora, garaža i sl.) i/ili funkcionalnih jedinica (hotelska soba, apartmana i sl.) a koja je planirana, projektirana i/ili izgrađena tako da sa više svojih strana graniči s površinom javne namjene, određuje se kao zemljište koje je ispod te zgrade.

U zemljište za redovnu upotrebu građevine ne mogu biti uključene javno prometne površine, površine javnog parka ili druge uređene zelene javne površine kao ni dijelovi susjedne već formirane građevne čestice.

Izuzetno, ukoliko je postojeća građevna ozakonjena prema posebnim propisima, omogućava se utvrđivanje građevinske čestice i u slučaju kada zgrada ima istaknute dijelove izvan građevine i iznad javne pješačke, kolno-pješačke ili zelene površine i to konzolno izvedene balkone, loggie, erkere (izbočena i povišena prigradnja na pročelju ili uglu kuće, redovito bez potpornja; vrsta poligonalnog ili ovalnoga, zatvorenog balkona s prozorima na svim stranama), istaka vijenca i pojedinačne zatvorene dijelove građevine pod uvjetima da istak ne bude više od 1,5 m u javnoj površini, a svijetla visina između javne pješačke ili zelene površine i donjeg ruba istaka ne smije biti manja od 3,0 m, dok svijetla visina između kolno-pješačke površine i donjeg ruba istaka ne smije biti manja od 4,5 m, uz pisanu suglasnost gradonačelnika.

4.4. GRADNJA GOSPODARSKIH GRAĐEVINA U ZONAMA MJEŠOVITE – PRETEŽITO STAMBENE NAMJENE (M1)

Članak 24.

U zonama mješovite – pretežito stambene namjene (M1), dozvoljava se gradnja i rekonstrukcija samostojećih zasebnih gospodarskih građevina na dijelu građevinske čestice, ili na posebnoj građevnoj čestici.

Gospodarske građevine koje se mogu graditi su:

- proizvodne (pretežito zanatske namjene),
- poslovne (pretežito uslužne, pretežito trgovačke i komunalno servisne),
- ugostiteljsko-turističke (hotel, pansion, caffe bar, restoran)
- društvene (uprava, odgoj i obrazovanje, zdravstvo i socijalna skrb, kultura, šport i rekreacija, vjerske građevine).

Gospodarske građevine se mogu graditi i rekonstruirati, prema uvjetima:

Minimalna veličina građevne čestice za proizvodne i društvene građevine iznosi 800 m², za poslovne građevine 400 m², za ugostiteljsko-turističke građevine iznosi 1000 m². Maksimalna bruto tlocrtna površina za poslovne i društvene građevine iznosi 350 m², za proizvodne građevine 300 m², za ugostiteljsko-turističke građevine iznosi 400 m². Najveći koeficijent izgrađenosti (kig) za proizvodne i ugostiteljsko-turističke građevine iznosi 0,30, a za poslovne i društvene građevine 0,40. Najveći koeficijent iskorištenosti (kis) za proizvodne građevine iznosi 1,8, a za poslovne građevine 1,6, a za društvene građevine iznosi 2,0, dok najveći koeficijent iskorištenosti (kis) za ugostiteljsko-turističke građevine iznosi 1,2. Najveća katnost kod proizvodnih građevina može iznositi Po+P+1, a najveća visina 9,0 m. Kod poslovnih i ugostiteljsko-turističkih građevina može iznositi Po+P+3, a najveća visina 13,0 m, odnosno 14,0 m kod ugostiteljsko-turističkih građevina. Najveća katnost kod društvenih građevina može iznositi P+4, a najveća visina 16,0 m.

Minimalna udaljenost gospodarskih i društvenih građevina od granice prema susjednim česticama je najmanje $H/2$, ali ne manje od 3,0 m kod izgradnje društvenih, proizvodnih i poslovnih građevina. Kod izgradnje ugostiteljsko-turističkih građevina udaljenost ne može biti manja od 5,0 m. Minimalna udaljenost društvenih, proizvodnih i poslovnih građevina od javno-prometne površine iznosi 5,0 m, a za ugostiteljsko-turističke građevine ta udaljenost ne može biti manja od 10,0 m. Minimalno 20% površine građevinske čestice se treba urediti kao zelena vodopropusna površina. Na građevnoj čestici na kojoj se planira gradnja proizvodne građevine treba osigurati tampon zelenila najmanje širine 4,0 metara prema građevnim česticama na kojima je izgrađena ili planirana stambena ili ugostiteljsko-turistička građevina.

Podrum može imati koeficijent izgrađenosti podzemni (KigP) do 0,5 odnosno 0,7, ukoliko će podrumski etaža imati funkciju/namjenu garaže, širinu rampe za prilaz u garažu maksimalno 3,0 m, te više podrumskih etaža. Minimalna udaljenost podruma od ruba susjedne čestice je 1 m. Rampa i ulaz u podrum se ne računaju kao najniža kota uređenog terena. Građevna čestica mora imati minimalni pristup na javnu prometnu površinu od 3 m. Parking (nadzemni ili podzemni) se mora ostvariti na građevnoj čestici prema točki 5.1. Uvjeti gradnje prometne mreže – promet u mirovanju ovog Plana

4.5. GRADNJA GOSPODARSKIH SADRŽAJA U ZONAMA MJEŠOVITE – PRETEŽITO STAMBENE NAMJENE (M1) I STAMBENE NAMJENE (S)

Članak 25.

U zonama mješovite – pretežito stambene namjene (M1) i stambene namjene (S), dozvoljava se gradnja i rekonstrukcija gospodarskih sadržaja u sklopu stambene građevine.

Gospodarski sadržaji koje se mogu graditi su:

- proizvodne (pretežito zanatske namjene),
- poslovne (pretežito uslužne, pretežito trgovačke i komunalno servisne),
- ugostiteljsko-turističke (hotel, pansion, caffè bar, restoran)
- društvene (uprava, odgoj i obrazovanje, zdravstvo i socijalna skrb, kultura, šport i rekreacija, vjerske građevine).

Gospodarski sadržaji se mogu graditi i rekonstruirati prema uvjetima danim za izgradnju stambenih građevina u člancima 22., do 24., i isti moraju udovoljavati ekološkim i sanitarnim normativima, te ne utjecati i ne narušavati uvjete života i stanovanja. Obavljanjem gospodarske djelatnosti unutar građevinskih područja naselja ne smije se prouzročiti buka veća od 60 dB. Unutar Plana se isključuju djelatnosti: bravarske radionice, automehaničarske radionice, limarske radionice, kamenoklesarske radionice, veće stolarske radionice, ostale djelatnosti s izvorom buke i neugodnog mirisa.

Članak 26.

U zonama stambene namjene (S), gospodarski sadržaji koji se planiraju u sklopu stambene građevine, mogu zauzimati maksimalno do 150 m² bruto tlocrtna površine građevine. Isti ne smiju ometati stanovanje, te ugrožavati okolinu bukom, zagađenjem zraka, vode i tla i moraju biti u skladu s važećim posebnim zakonima i propisima.

Članak 27.

U zonama mješovite – pretežito stambene namjene (M1) gospodarski sadržaji koji se planiraju u sklopu stambene građevine, mogu zauzimati maksimalno do 50% BRP - bruto razvijene površine građevine. Ne smiju ometati stanovanje, te ugrožavati okolinu bukom, zagađenjem zraka, vode i tla i moraju biti u skladu s važećim posebnim zakonima i propisima.

4.6. UVJETI GRADNJE POMOĆNIH GRAĐEVINA

Članak 28.

Na građevnoj čestici uz stambenu građevinu mogu se graditi pomoćne građevine koje su u funkciji stambene građevine. To su npr. garaža, spremište, ljetna kuhinja, vrtni paviljon i sl. Pomoćne se građevine mogu graditi u gabaritu osnovne građevine, nepovezane s osnovnom građevinom na udaljenosti od najmanje 1,0 m od granice građevne čestice ili na granici parcele uz uvjet da je zid prema susjednoj čestici izveden od vatrootpornog materijala i bez otvora. Maksimalna veličina pomoćne građevine je 50 m² ako se gradi kao nepovezana sa osnovnom građevinom. Najveća visina građevine je podrum+prizemlje+krov (Po+P), odnosno najviše 4,0 m mjereno od najniže kote terena do vijenca.

Garaža se gradi u sklopu glavne građevine, osim na kosom terenu gdje se mogu graditi odvojene te postavljene do maksimalno 3 m od ulice, osim kod državne ceste. U slučaju kada je građevna parcela prvi red do mora ne dozvoljava se postavljanje garaže uz rub čestice.

4.7. OBLIKOVANJE GRAĐEVINA I TERENA

Članak 29.

Teren oko građevina, potporni zidovi, terase i sl. moraju se izvesti tako da ne narušavaju izgled naselja, da prate nagib terena i da se ne promijeni prirodno otjecanje vode na štetu susjednog zemljišta i susjednih objekata. Ograde pojedinačnih građevnih čestica mogu se izvoditi do visine najviše 1,6 m, u kombinaciji kamena, betona i metala, ili ograde od punog zelenila. Ograda može imati maksimalno 1,0 m punog zida od kamena ili betona, a ostatak do 1,6 m od metala ili zelenila.

Pod kosim terenom se podrazumijeva nagib terena veći od 12%. Prilikom gradnje građevine na kosom terenu omogućava se izvedba potpornog zida koji može biti maksimalne visine 3,0 m, a ako je potrebna veća visina onda se mora izgraditi terasasto pri čemu lice zida mora biti u kombinaciji kamena, betona i zelenila. Svaka terasa mora imati najmanju širinu 1,0 m i biti ozelenjena. Izuzetno, ukoliko je to radi stabilnosti terena neophodno, potporni zid može biti i veći, ali mora biti obrađen kamenom i prirodnim materijalima. Potporni zid prometnica može isto biti viši. Potrebno je očuvati prirodnu konfiguraciju terena tako da se kosi teren uređuje kaskadno ili ostavlja u zatečenom nagibu.

Omogućava se gradnja otvorenih bazena s pomoćnim prostorima ukopanim u teren (strojarnica, instalacijska etaža) koji mogu biti udaljeni najmanje 1,0 m od granice građevne čestice. Površina bazena ne obračunava se u koeficijent izgrađenosti (Kig) i koeficijent iskorištenosti (Kis) ukoliko površina bazena nije veća od 100 m², a dubina veća od 2,0 m. Dozvoljava se gradnja ravnog ili kosog krova nagiba između 20° i 30°. Obavezno je osigurati min. 30% površine parcele za zelenilo kao vodopropusni teren. Parkirališne površine i druge površine obrađene travnim rešetkama ili na drugi način ne smatraju se vodopropusnim terenom.

Građevine koje se izgrađuju kao dvojne, moraju s građevinom uz koju su prislonjeni činiti arhitektonsku cjelinu u pogledu visine, usklađenosti vijenca, dimenzija i položaja otvora, upotrijebljenog materijala, arhitektonskih detalja na pročelju i dr.

5. UVJETI UREĐENJA ODNOSNO GRADNJE, REKONSTRUKCIJE I OPREMANJA PROMETNE, TELEKOMUNIKACIJSKE I KOMUNALNE MREŽE S PRIPADAJUĆIM OBJEKTIMA I POVRŠINAMA

Članak 30.

Infrastrukturnim građevinama smatraju se linijske i površinske građevine prometnog, telekomunikacijskog, energetskog i vodnogospodarskog sustava, a njihove vrste i tipovi određeni su posebnim propisima.

Pri projektiranju i izvođenju pojedinih građevina i uređaja prometne i komunalne infrastrukture potrebno se pridržavati posebnih propisa, kao i propisanih udaljenosti od ostalih infrastrukturnih objekata, uređaja i koridora, te pribaviti suglasnosti ostalih korisnika infrastrukturnih koridora i nadležnih službi.

Infrastrukturni sustavi izgrađivati će se u skladu s planiranim kapacitetima novih sadržaja uz planiranje rezervi za buduću nadogradnju sustava i njihova proširenja.

Čestica koja se formira unutar Plana može se priključiti na infrastrukturnu mrežu na bilo kojem mjestu duž javnih površina. Koridori infrastrukturnih sustava prikazani su na kartografskim priložima Plana od broja 2.1. do 2.5.

Detaljno određivanje trasa prometnica i komunalne infrastrukture, unutar koridora koji su određeni Planom utvrdit će se projektnom dokumentacijom, vodeći računa o konfiguraciji tla, zaštiti okoliša i drugim okolnostima te se dozvoljavaju manja odstupanja od prometnih i infrastrukturnih trasa i koridora kao posljedica detaljne izmjere i neće se smatrati izmjenom ovog Plana.

Članak 31.

Do realizacije prometnica predviđenih ovim planom, moguće je izdavanje akata za gradnju, odnosno formiranje građevinskih čestica, ukoliko su iste uređene (imaju ostvaren(izveden) pristup parceli u skladu sa Zakonom o prostornom uređenju), ali uz zaštitu i očuvanje koridora prometnica predviđenih ovim planom. Realizacijom prometnice, predviđene ovim planom, izdani akt za gradnju je potrebno izmijeniti u skladu sa novim načinom priključenja parcele na javni put, te sukladno odredbama iz Članka 21. ovog Plana.

5.1. UVJETI GRADNJE PROMETNE MREŽE

Članak 32.

CESTE NADMJESNOG ZNAČENJA

Područje obuhvata plana smješteno je na području naselja Čeline. Prometnu okosnicu područja obuhvata čine državna cesta D8 (Jadranska magistrala) i županijska cesta ŽC6167 koje se pružaju longitudinalno u odnosu na naselje i obuhvat plana. Obuhvat plana je od morske obale pa sve sjeverno od županijske ceste ŽC6167. Državnom i županijskom cestom se ostvaruje veza područja obuhvata sa širom prometnom mrežom, uključujući i vezu sa Jadranskom autocestom. Uz D8 i ŽC6167 na području obuhvata plana su i lokalne ceste LC67124 i LC67125 koje su u funkciji povezivanja naselja sa državnom cestom.

Državna cesta D8 je označena kao os 1, a u poprečnom profilu se sastoji od dvosmjernog kolnika širine 2x3,55 metara te bankine s jedne, odnosno rigola i berme s druge strane ceste. Županijska cesta ŽC6167 je označena kao os 2, nepravilnih je geometrijskih elemenata, bez uređenih bankina i bermi i nedovoljne širine. Lokalne ceste LC67124 i LC67125 su općenito još lošijih tehničkih elemenata. U području obuhvata plana županijsku i lokalne ceste je prilikom rekonstrukcije potrebno urediti na adekvatan način. Također je potrebno rekonstruirati sva križanja na kategoriziranim cestama, uključujući i križanje lokalne ceste sa državnom cestom.

Članak 33.

ULIČNA MREŽA

Prometna mreža unutar područja obuhvata plana se uz prometnice nadmjesnog značenja (os1 i os2) sastoji još od ulične mreže. Postojeća prometna mreža je neuvjetna, gabariti pojedinih prometnica su uvjetovani postojećom izgrađenošću i terenskim uvjetima te je potrebno izvršiti rekonstrukciju iste. Mjestimično su ograničenja takva da nije moguće postići kvalitetnija prometna rješenja. Uz postojeću uličnu mrežu planom se predviđa izgradnja nove prometne mreže. Planirana ulična mreža se sastoji od 12 prometnica označenih kao os 3 do os 14. Kolni priključci građevinama odnosno pojedinačnim građevinskim česticama, ostvaruju se formiranjem priključka prekidom u nogostupu. Na mjestu kolnog priključka potrebno je izvesti upuštanje rubnjaka odnosno upuštanje pločnika bez visinskih prepreka za pješake. Nogostupe je potrebno izvesti s izdignutim rubnjacima, minimalne širine 1.50 m te ih površinski obraditi asfaltbetonskim zastorom ili prefabriciranim betonskim elementima, a u zoni pješačkih prijelaza obvezna je primjena elemenata za sprječavanje urbanističko-arhitektonskih barijera. Kolničke konstrukcije potrebno je predvidjeti za osovinsko opterećenje od 100 kN sa suvremenim asfaltbetonskim zastorom. Sve prometnice potrebno je opremiti vertikalnom i horizontalnom signalizacijom, te javnom rasvjetom u funkciji osvjetljavanja pješačkih i kolnih površina.

Prilikom izrade projektnih rješenja planiranih cjelina, obvezatna je izrada prometnih rješenja kojima se osiguravaju uvjeti organizacije prometa sukladno namjeni.

Planom su definirane javno-prometne površine. Zahvate na javnoprometnim površinama potrebno je vršiti na način da svaki zahvat predstavlja funkcionalnu prometnu cjelinu pri sukcesivnoj realizaciji prometne mreže. Zone raskrižja priključuju se parceli prometnice višeg ranga. Na postojećoj mreži putova, zbog prostornih ograničenja i postojeće izgrađenosti nisu mogući veći zahvati. Planirana mreža omogućila je da se postojeći putovi dijelom prilagode jednosmjernom prometu. Prilog plana je i karakteristični poprečni presjek na kojem su date dimenzije i detalji poprečnog profila.

Članak 34.

POVRŠINE ZA JAVNI PRIJEVOZ

Prometovanje vozila javnog prijevoza je na državnoj cesti D8. Postojeće autobusno stajalište je neposredno uz križanje D8 i LC67125.

PROMET U MIROVANJU

Promet u mirovanju rješava se unutar svake pojedine parcele prema kriteriju osiguranja dovoljnog broja parkirnih mjesta u skladu s propisanim normama, odnosno namjenom objekta. Potreban broj parkirališnih mjesta određen je normativom prema namjeni površine, vrsti djelatnosti i tipu objekta slijedećom tablicom:

NAMJENA	TIP GRAĐEVINE	MIN. BROJ MJESTA (PM)
stanovanje	stambene građevine	2 PM/100 m ² , a ne manje od broja stambenih jedinica
ugostiteljstvo i turizam	smještajni objekti iz skupine hotela	prema posebnim propisima
	restoran, kavana	2 PM/100 m ²
	caffe bar, slastičarnica i sl.	5 PM/100 m ²
	ostale trgovine	2 PM/100 m ² prodajne površine
	skladišta	0.5 PM/100 m ²
poslovna i javna namjena	banke, agencije, poslovnice(javni dio)	2 PM/100 m ²
	uredi i kancelarije	2 PM/100 m ²
sport i rekreacija		prema posebnim propisima

Ukoliko se kod rekonstrukcije i/ili dogradnje postojećih građevina ne može ostvariti dovoljan broj parkirališnih mjesta na čestici, te ukoliko se zbog konfiguracije terena kod izgradnje novih građevina, također ne može omogućiti kolni pristup građevnoj čestici, pa se samim time ne može ostvariti dovoljan broj parkirališnih mjesta na čestici, u tom slučaju odgovarajući broj parkirališnih mjesta može se osigurati na drugoj građevnoj čestici zemljišta, minimalne površine 70 m² i na udaljenosti od najviše 200 m od građevne čestice sa glavnom građevinom. Ta čestica zemljišta na kojoj je organizirano parkiralište, više se ne može prenamijeniti za gradnju stambenih i drugih građevina.

5.1.1. JAVNA PARKIRALIŠTA I GARAŽE

Članak 35.

Na području obuhvata Plana moguće je uređenje javnih parkirališnih površina u svim zonama, osim unutar javnih zelenih površina, uz ispunjavanje sljedećih uvjeta:

- parkirališne površine popločati perforiranim betonskim elementima, a perforirane površine zatraviti;
- dio čestice koji ne služi planiranoj namjeni treba se urediti kao zelena površina;
- za pristup ishoditi odobrenje nadležne službe ovisno o kategoriji ceste s koje se rješava pristup.

Gradnja javne garaže nije predviđena.

5.1.2. TRGOVI I DRUGE VEĆE PJEŠAČKE POVRŠINE

Članak 36.

Na području obuhvata Plana nisu predviđeni trgovi. Pješačka površina je predviđena neposredno uz morsku obalu (lungomare), kao i pješačke komunikacije između D8 i morske obale.

5.1.3. POMORSKI PROMET

Članak 36a.

Položaj sportske luke Čeline prikazan je na karti namjene ovoga Plana dok će se detaljna razrada detalja obalne konstrukcije, lukobrana i šetnice definirati odgovarajućom dokumentacijom za ishođenje odobrenja za građenje sukladno Zakonu i posebnim propisima. Sportska luka služiti će za privez brodova tipa sport i rasonoda koji su u vlasništvu domicilnog stanovništva. Unutar sportske luke se uređuju vezovi za brodove i prateći sadržaji (otvoreni prostor, manja prateća građevina i sl.). Maksimalan broj vezova luke Čeline je 50 brodova. Kopneni dio luke sa predviđenim proširenjem iznosi približno 2000 m², dok je ukupna površina luke približno 8000 m². Površina može biti i drugačija na temelju utvrđivanja vjetrovalne klime.

5.2. UVJETI GRADNJE KOMUNALNE TELEKOMUNIKACIJSKE MREŽE

Članak 37.

Sve mjesne i međumjesne telekomunikacijske veze (mrežni kabeli, svjetlovodni i koaksijalni kabeli) u pravilu se trebaju polagati u koridorima postojećih odnosno planiranih prometnica.

Građevine telefonskih centrala i ostali TK uređaji planiraju se kao samostalne građevine na vlastitim građevnim česticama ili unutar drugih građevina kao samostalne funkcionalne cjeline. Svaka postojeća i novoplanirana građevina treba imati osiguran priključak na TK mrežu.

Mobilnom telefonijom potrebno je postići dobru pokrivenost područja, tj. sustavom baznih stanica koje se postavljaju izvan zona zaštite spomenika kulture i izvan vrijednih poljoprivrednih područja. Telekomunikacijski objekti i uređaji moraju biti građeni u skladu sa ekološkim kriterijima i mjerama zaštite, te moraju biti izgrađeni u skladu s posebnim propisima.

Koncesionari koji pružaju telekomunikacijske usluge moraju se koristiti jedinstvenim (zajedničkim) podzemnim i nadzemnim objektima za postavku mreža i uređaja. Za razvoj pokretnih komunikacija planirati gradnju građevina infrastrukture pokretnih komunikacijskih mreža svih sustava sadašnjih i slijedećih generacija tj. njihovih tehnologija. To su osnovne postaje s pripadajućim antenskim uređajima, potrebnim kabelskim vodovima i ostalom opremom. Osnovne postaje pokretnih komunikacija mogu biti postavljene na antenske stupove na planiranim građevinama ili kao samostojeći. Potrebna visina samostojećih antenskih stupova proizlazi iz tehničkog rješenja, a maksimalno iznosi 70 m.

Za spajanje objekata na postojeću telekomunikacijsku mrežu treba izvršiti slijedeće:

- potrebno je osigurati koridore za trasu distributivne telekomunikacijske kanalizacije DTK.
- planirani priključak izvesti u najbližem postojećem kabelskom zdencu što bliže komunikacijskom čvorištu.

- koridore telekomunikacijske infrastrukture planirati unutar koridora kolnih i kolno- pješačkih prometnica.
- pri planiranju odabrati trasu udaljeno u odnosu na elektroenergetske kabele te voditi računa o postojećim trasama.
- koristiti kabelaške zdence prema zahtjevima vlasnika telekomunikacijske infrastrukture, s originalnim poklopcima za dozvoljene pritiske prema mjestu ugradnje, kao tip MZ-D (0,1,2,3).
- Gdje se očekuje promet motornih vozila ugraditi poklopce nosivosti 400 kN, a ostale nosivosti 150 kN.
- u blizini dalekovoda izbjegavati paralelno polaganje DTK.
- u blizini dalekovoda (iznad 50 m) DTK izvoditi isključivo okomito na dalekovod.
- u blizini stupa dalekovoda u zoni utjecaja uzemljivača, ne izvoditi DTK na udaljenosti minimalno 50 m.
- u blizini zone utjecaja dalekovoda predvidjeti kabel sa dvostrukom kovinskom zaštitom ekran Al i Fe, sl. kao tip TK 59 PT 50 X x 4 x 0,4 mm.
- svi kabelski izvodi moraju biti smješteni u izvodne ormariće izrađene isključivo od izolacionog PE materijala. Ormarić treba sadržavati kovinski okvir kao sabirnicu za priključak svih uzemljenih točaka i prenaponskog osiguranja svih vodiča kabela na izvodu.
- u svim kabelskim spojnica spojit ekrane Al i Fe.
- prespajanje treba biti galvanski kontinuirano od kabela u razdjelniku ATC do kabela u svakom izvodnom ormariću.
- dubina kabelskog rova za polaganje cijevi je minimalno 80 cm, a pri prijelazu kolnika dubina je 1,2m.
- širina kabelskih kanala ovisi o broju paralelno položenih cijevi.
- osim gore navedenih uvjeta svaka izgradnja DTK mora biti usklađena sa odredbama iz pozitivnih zakona i propisa.
- pri paralelnom vođenju DTK s ostalim infrastrukturnim instalacijama poštivati slijedeće minimalne udaljenosti:

DTK – energetska kabel do 10kV	0,5 m
DTK – energetska kabel do 35kV	1,0 m
DTK – energetska kabel preko 35kV	2,0 m
DTK – telefonski kabel Ø	0,5 m
DTK – vodovodna cijev promjera do 200mm	1,0 m
DTK – vodovodna cijev promjera preko 200mm	2,0 m
DTK – cijev kanalizacijskih voda	1,0 m
- pri križanju DTK s ostalim infrastrukturnim instalacijama poštivati slijedeće minimalne udaljenosti:

DTK – energetska kabel	0,5 m
DTK – tk podzemni kabel	0,5 m
DTK – vodovodna cijev	0,15 m

Dubina rova u kojeg se polaže cijev iznosi 0.8 m u nogostupu i zemljanom terenu a ispod kolnika 1.2 m od konačnog nivoa asfalta. Cijev koja se polaže u rov, polaže se u pijesak 10 cm ispod i 10 cm iznad cijevi. Zatrpavanje se dalje nastavlja materijalom iskopa do konačne nivelete terena. Širina koridora za polaganje cijevi distributivne telekomunikacijske kabelaške kanalizacije iznosi oko 0,4 do 0,5 m. Planirati prostor za samostojeći objekt za budući UPS ili prostoriju u izgrađenom objektu veličine 10 do 15 m². Osigurati pristup s javno prometne površine.

Izgradnju planirane distributivne telekomunikacijske kanalizacije i ostale TK infrastrukture te sustava baznih postaja mobilnih telekomunikacija u potpunosti je potrebno izvesti u skladu sa odredbama Zakona o telekomunikacijama (NN 122/03, 158/03, 60/04 i 70/05), Pravilnikom o tehničkim uvjetima gradnje i uporabe TK infrastrukture (NN 88/01) i Pravilnika o ograničenjima jakosti elektromagnetskih polja za radijsku opremu i telekomunikacijsku terminalnu opremu (NN 183/04), kao i svih ostalih važećih Zakona, Pravilnika i Normi koji se dotiču predmetne infrastrukture.

5.3. UVJETI GRADNJE KOMUNALNE INFRASTRUKTURNE MREŽE

ENERGETIKA

Članak 38.

Za napajanje potrošača na području UPU-a Čelina potrebno je izgraditi slijedeće:

- Izgraditi 3 nove trafostanice 10(20)/0,4 kV, instalirane snage 630 kVA, iznimno u slučaju potrebe konzuma, instalirana snaga može biti do 1000 kVA, te se u istima može izvršiti izmjena elektroenergetske opreme iz tehničkih razloga.
- Položiti novi 20(10) kV kabel tipa 3x(XHE 49 A 1x185 mm²) od TS 35/10 kV „RAVNICE“ do područja obuhvata.
- Izgraditi KB 20(10) kV rasplet na području obuhvata kabelima tipa 3x(XHE 49 A 1x185 mm²).
- Izgraditi kabelski rasplet niskog napona svih planiranih trafostanica 10(20)/0,4 kV na području UPU-a tipskim kabelom 1 kV , XP00-A odgovarajućeg presjeka.
- Izgraditi javnu rasvjetu ulične mreže unutar UPU-a.

Prilikom gradnje ili rekonstrukcije elektroenergetskih objekata treba obratiti pažnju na slijedeće uvjete: Zaštitni pojasevi za podzemne elektroenergetske vodove su:

Podzemni kabeli	Postojeći	Planirani
KB 35 kV	2 m	5 m
KB 20(10) kV	2 m	5 m

Dalekovodima, kada se grade kao zračni vodovi, potrebno je osigurati slijedeće zaštitne pojaseve:

Nadzemni dalekovod	Postojeći	Planirani
DV 35 kV	30 m	30 m
DV 10 kV	15 m	15 m

- U zaštitnim pojasevima dalekovoda nije dozvoljena gradnja ni rekonstrukcija objekata bez prethodne suglasnosti i prema posebnim uvjetima nadležnih tijela Hrvatske elektroprivrede.
- Prostor ispod dalekovoda, u pravilu, nije namijenjen za gradnju stambenih građevina, rekonstrukciju stambenih građevina kojom se povećava visina građevina ili građevina u kojima boravi više ljudi. Taj prostor se može koristiti primarno za vođenje prometne i ostale infrastrukture i u druge svrhe u skladu s pozitivnim zakonskim propisima i standardima.
- građevinska čestica predviđena za trafostanice 10(20)/0,4 kV preporuča se 7x6 m.
- Predviđa se mogućnost izgradnje manjih infrastrukturnih građevina (TS 10(20)/0,4 kV) bez dodatnih ograničenja u smislu udaljenosti od prometnica i granica parcele, te mogućnost izgradnje istih unutar zona koje planom nisu predviđene za izgradnju (zelene površine, parkovi i sl).
- dubina kabelskih kanala u pravilu iznosi 0,8m u kolniku, slobodnoj površini ili nogostupu, a pri prelasku kolnika dubina je u pravilu 1,2m.
- širina kabelskih kanala ovisi o broju i naponskom nivou paralelno položenih kabela.
- na mjestima prelaska preko prometnica kabela se provlače kroz PVC cijevi promjera $\Phi 110$, $\Phi 160$, odnosno $\Phi 200$ ovisno o tipu kabela (JR, nn, VN).
- prilikom polaganja kabela po cijeloj dužini kabelske trase obavezno se polaže uzemljivač.
- elektroenergetski kabela polažu se, gdje god je to moguće, u nogostup prometnice. U ulicama u koje se polažu elektroenergetski vodovi potrebno je osigurati planski razmještaj instalacija; u pravilu jednu stranu prometnice za energetiku, druga strana za telekomunikacije i vodoopskrbu a sredina ceste za kanalizaciju i oborinske vode.
- Ako se energetske kabela moraju paralelno voditi sa telekomunikacijskim kablom obavezno je poštivanje minimalnih udaljenosti (50 cm). Isto vrijedi i za međusobno križanje s tim da kut križanja ne smije biti manji od 45°

Osim gore navedenih uvjeta svaka izgradnja elektroenergetskih objekata mora biti usklađena sa odredbama iz slijedećih zakona i propisa:

1. Zakona o prostornom uređenju i gradnji, "Narodne novine" R.H. br. 76/2007.

2. Zakona o zaštiti od požara, "Narodne novine" R.H. br.58/93 od 18.lipnja 1993.
3. Zakona o zaštiti na radu, N.N. br.59/96 RH, od 17.07.1996.god.
4. Pravilnik o zaštiti na radu pri korištenju električne energije, N.N. br. 9/87.
5. Pravilnik o tehničkim normativima za elektroenergetska postrojenja nazivnog napona iznad 1000 V, Sl.list br4/74 i 13/78.
6. Pravilnik o tehničkim normativima za izgradnju nadzemnih elektroenergetskih vodova nazivnog napona od 1 kV do 400 kV, Sl.list br.65/88.
7. Pravilnik o tehničkim normativima za zaštitu niskonaponskih mreža i pripadnih transformatorskih stanica, Sl.list br. 38/77.
8. Pravilnika o tehničkim normativima za električne instalacije n.n. (Sl.list br.53/88)
9. Pravilnik o zaštiti od elektromagnetskih polja, N.N. br. 204/03.
10. Pravila i mjere sigurnosti pri radu na elektroenergetskim postrojenjima, HEP-Bilten 3/92
11. Granskih normi Direkcije za distribuciju HEP-a:
 - N.033.01 "Tehnički uvjeti za izbor i polaganje elektroenergetskih kabela nazivnog napona 1 kV do 35 kV"
 - N.070.01 "Tehnički uvjeti za izvođenje kućnih priključaka individualnih objekata"
 - N.070.02 "Tehnički uvjeti za izvedbu priključaka u višekatnim stambenim objektima"

VODOVOD I KANALIZACIJA

VODOVOD

Članak 39.

Vodoopskrbu predmetnog područja UPU „Čelina“ predviđeno je osigurati preko magistralnog vodoopskrbnog cjevovoda Omiškog primorja promjera \varnothing 300 mm. Predmetni cjevovod je povezan s vodospremom „Omiš II“ sa kotom dna na 184,00 m.n.m, te se preko predmetnog cjevovoda mogu opskrbiti potrošači s kotom potrošnje do 130 m.n.m. Unutar područja UPU "Čelina" PPUG Omiša predviđena je izgradnja vodospreme "Prpanj" kapaciteta $2 \times 250 \text{ m}^3$ s kotom dna na 78 m.n.m. Zapadno od granice obuhvata UPU "Čelina" postoji već izgrađena crpna stanica "Čelina" te vodosprema "Čelina" kapaciteta $50,00 \text{ m}^3$ s kotom dna na 254 m.n.m. koje su u funkciji lokalne vodoopskrbne mreže. Najviša točka potrošača unutar područja UPU "Čelina" je 234 m.n.m., te je potrebno preko predmetne vodospreme osigurati vodoopskrba potrošača vodom na najvišoj točki. Za vodoopskrbni sustav unutar područja UPU „Čelina“ predviđa se ugradnja cjevovoda promjera \varnothing 100 mm. Vodoopskrbni cjevovodi se polažu u trup kolnih odnosno kolno-pješačkih površina na udaljenosti 1,00 m od ivičnjaka odnosno ruba kolnika. Minimalna dubina položenog cjevovoda je 1,20 m računajući od tjemena cjevovoda do završne kote kolne površine. Na trasi vodovoda predviđena su zasunska okna za smještaj zaporne armature. Zasunska okna postavljena su na križanjima vodovodne mreže, odnosno na mjestima križanja prometnih površina kao i na mjestima gdje se predviđaju priključci vodovoda za parcele.

Na vodovodnoj trasi predviđeni su i nadzemni protupožarni hidranti na međusobnoj udaljenosti od cca 120,00 m. Na dionicama na kojima trasa vodoopskrbnog cjevovoda prolazi pored ili se križa s postojećim komunalnim instalacijama te bujičnim tokovima s reguliranim ili nereguliranim koritom, detalje iste je potrebno izraditi u skladu s uvjetima nadležnih javnih, odnosno komunalnih poduzeća, a sve kroz razradu detaljnije projektne dokumentacije (idejni, glavni i izvedbeni projekt). Na vodoopskrbnom sustavu unutar područja UPU „Čelina“ predviđa se ugradnja cijevnog materijala od kvalitetnih cijevi. Cijevi se postavljaju na posteljicu od sitnozrnog materijala (frakcija 0-8 mm), nakon čega se zasipaju min 30 cm iznad tjemena cijevi sa sitnozrnim materijalom (frakcije 0-8 mm).

KANALIZACIJA

Članak 40.

Unutar predmetnog područja „Čelina“ planirana je izgradnja kanalizacijskog sustava razdjelnog tipa.

FEKALNA KANALIZACIJA

Predmetnim kanalizacijskim sustavom se sve otpadne vode područja UPU "Čelina" dovode do uređaja za pročišćavanje otpadnih voda, koji se nalazi istočno od granice zahvata područja UPU "Čelina", te podmorskim ispustom, nakon tretmana pročišćavanja ispušta u more. PPUG Omiša predviđeno je da se kanalizacijski sustav UPU "Čelina" spoji s kanalizacijskim sustavom područja "Ruskamen", te da oba kanalizacijska sustava imaju jedan uređaj za pročišćavanje otpadnih voda. Predviđena kanalizacijska mreža unutar područja UPU "Čelina" projektirana je na način da se ista može uklopiti u PPUG Omiša.

Kolektori fekalne kanalizacije na području UPU „Čelina“ su položeni u trupu kolnih odnosno kolno-pješačkih površina, te manjim dijelom u trupu pješačkih površina. Cijeli sustav fekalne kanalizacije planiran je na način da se sakupljene otpadne vode u kolektorima sjevernijih prometnih površina odvođe do kolektora u južne prometne površine. Predviđena je izgradnja 2 (dvije) crpne stanice. Sve sakupljene otpadne vode u prometnim površinama sjeverno od državne ceste D-8, te dio otpadnih voda sakupljenih u istočnom dijelu predmetnog područja UPU "Čelina" koji se nalazi južno od državne ceste D-8 se gravitacijskim kolektorima odvođe do crpne stanice broj 1. Sve sakupljene otpadne vode u pješačkim površinama koje se nalaze južno od državne ceste D-8 odnosno u istočnom dijelu predmetnog područja UPU "Čelina" se gravitacijskim kolektorima odvođe do crpne stanice broj 2. Tako sakupljene otpadne vode u crpnoj stanici broj 2. se tlačnim cjevovodom transportiraju do crpne stanice broj 1. Sve otpadne vode iz crpne stanice broj 1. se odvođe do uređaja za pročišćavanje otpadnih voda koji se nalazi istočno od granice zahvata predmetnog područja UPU "Čelina". Dimenzioniranje fekalne kanalizacije provedeno je temeljem predviđenih parametara predmetnog područja UPU „Čelina“. Predviđena je ugradnja kanalizacijskih cijevi promjera \varnothing 250 mm.

Na dionicama na kojima trasa fekalne kanalizacije prolazi pored ili se križa s postojećim komunalnim instalacijama te bujičnim tokovima s reguliranim ili nereguliranim koritom, detalje iste je potrebno izraditi u skladu s uvjetima nadležnih javnih, odnosno komunalnih poduzeća, a sve kroz razradu detaljnije projektne dokumentacije (idejni, glavni i izvedbeni projekt).

Do izgradnje sustava javne odvodnje moguća je izgradnja objekata s prihvatom sanitarnih otpadnih voda u vodonepropusne sabirne jame sa odvozom prikupljenog efluenta putem ovlaštene osobe ili izgradnja objekata s ugradnjim uređaja za pročišćavanje sanitarnih otpadnih voda, te ispuštanje pročišćenih sanitarnih otpadnih voda u prirodni prijemnik, a sve ovisno o uvjetima na terenu.

Otpadne vode iz kuhinje ugostiteljskih objekata u kojima se vrši priprema hrane, trebaju se pročititi predtretmanom (mastolov i taložnica) prije ispuštanja u interni sustav sanitarne osvodnje.

Svi potrošači koji ispuštaju otpadne vode kvalitete različite od standarda komunalnih otpadnih voda (tehnoške otpadne vode), dužni su izraditi predtretman otpadnih voda do standarda komunalnih otpadnih voda.

OBORINSKA KANALIZACIJA

Kolektori oborinske kanalizacije na području UPU „Čelina“ su položeni u trupu kolnih odnosno kolno-pješačkih površina. Cijeli sustav oborinske odvodnje planiran je na način da se sakupljene oborinske vode u kolektorima sjevernijih prometnih površina odvođe putem kolektora do separatora, te nakon tretmana ispuštaju u postojeće bujične tokove odnosno odvođe do mora. Predviđena je ugradnja 2 (dva) separatora. Glavnina sakupljene oborinske vode u prometnim površinama koje se nalaze na nadmorskoj visini višoj od 80 m.n.m. dovode se do separatora broj 1 gdje se nakon tretmana pročišćavanja ispuštaju u bujični tok i dalje pročišćene odvođe do recipijenta (more).

Oborinske vode u prometnim površinama koje se nalaze na nadmorskoj visini nižoj od 80 m.n.m. dovode se do separatora broj 2 gdje se nakon tretmana pročišćavanja ispuštaju u upojni bunar koji se nalazi iznad Državne ceste D-8, na zapadnoj granici obuhvata. Dimenzioniranje oborinske kanalizacije provedeno je na način da se predviđeno područje zaštiti od plavljenja. Predviđena je ugradnja

kanalizacijskih cijevi promjera od \varnothing 350 mm do \varnothing 500 mm. Kroz izradu detaljnije projektne dokumentacije lokaciju separatora odnosno mjesto ispusta u bujični tok potrebno je odrediti i izvesti u skladu s vodopravnim uvjetima i mišljenjima stručnih službi Hrvatskih voda pri čemu je potrebno izvršiti provjeru propusne moći bujičnog vodotoka nizvodno kako ne bi došlo do plavljenja okolnog zemljišta i objekata. Eventualna promjena lokacije separatora kao rezultat detaljnije razrade neće se smatrati odstupanjem od plana.

Na dionicama na kojima trasa oborinske kanalizacije prolazi pored ili se križa s postojećim komunalnim instalacijama te bujičnim tokovima s reguliranim ili nereguliranim koritom, detalje iste je potrebno izraditi u skladu s uvjetima nadležnih javnih, odnosno komunalnih poduzeća, a sve kroz razradu detaljnije projektne dokumentacije (idejni, glavni i izvedbeni projekt). Radi ekonomičnosti, predviđena je paralelna izgradnja kolektora fekalne i oborinske kanalizacije gdje je god to bilo moguće.

Sve potrebne građevine, kao što su; kanalizacijski revizijski otvori i separatori ako se izvode od betona, moraju biti od vodonepropusnog betona. Kanalizacijske cijevi i revizijska okna mogu biti izvedena od PEHD, PP i PE materijala. Točan odabir materijala će se odrediti kroz daljnju razradu prilikom izrade projektne dokumentacije.

Separatori masti (ulja i benzina) predviđaju se kao gotovi proizvodi. Svi korišteni materijali moraju biti u skladu s zakonima, propisima, normama te drugim važećim aktima Republike Hrvatske.

6. UVJETI UREĐENJA JAVNIH ZELENIH POVRŠINA

Članak 41.

U sklopu obuhvata plana nalaze se zaštitne zelene površine (Z) i javne zelene površine (Z1), što je vidljivo na kartografskom prikazu broj 1. Korištenje i namjena površina i 3. Uvjeti korištenja, uređenja i zaštite površina u mjerilu 1:1000. To je pretežno neizgrađen prostor oblikovan radi potrebe zaštite okoliša (nestabilne padine, zaštita od buke, zaštita zraka i sl.).

Na površinama zaštitnog zelenila prvenstveno se zadržava i održava postojeće zelenilo, a kod zamjene i sadnje novog raslinja prednost treba dati autohtonim vrstama. Na svim površinama potrebno je osigurati dostupnost i prohodnost površina. Za preventivnu zaštitu od požara potrebno je stalno održavanje površina uklanjanjem biljnog materijala u sloju prizemnog raslinja, kresanjem i uklanjanjem suhog granja.

Zaštitne zelene površine predviđene su u svrhu zaštite od mogućih negativnih utjecaja pri čemu se funkcija zaštite postiže sadnjom visokog i grmolikog zelenila koje formira barijeru kojim se smanjuju nepovoljni utjecaji.

Na javnim zelenim površinama moguće je graditi dječja igrališta, staze, odmorišta i parkove. Dozvoljava se gradnja i manjih prizemnih javnih građevina, paviljona, sanitarnih čvorova, fontana i spomen obilježja tako da njihova ukupna površina ne prelazi 10% ukupne javne zelene površine. Parkovi s pripadajućim građevinama i opremom trebaju se oblikovati u okviru cjelovitog uređenja javne zelene površine.

6.1. SPORT (R1)

Članak 42.

Zona sporta planira se u građevinskom području naselja kao športski centar i športski sadržaji unutar naselja Čelina. U zoni sporta, omogućava se gradnja zatvorenih športskih građevina (dvorane, bazeni i sl.) i uređenje otvorenih športskih igrališta sa pratećim sadržajima bez smještajnih kapaciteta.

Dozvoljava se gradnja u zoni sportske namjene prema uvjetima:

Gradnja zatvorenih sportskih građevina s pomoćnim sadržajima (tereni, svlačionice, spremišta i sl.). Koeficijent izgrađenosti (Kig) građevne čestice iznosi 0,5. Najveća visina sportske građevine je najviše

15,0 m mjereno od najniže kote terena do vijenca, a najveća visina pratećih građevina je prizemlje+jedan kata (P+1), odnosno najviše 6,0 m mjereno od najniže kote terena do vijenca. Minimalno 30 % površine građevinske čestice se treba urediti kao zelena površina.

Minimalna udaljenost pomoćnih građevina od granica susjednih čestica iznosi najmanje 3,0 m, a za sportsku građevinu udaljenost od susjedne čestice ne smije biti manja od H/2 (H je visina građevine od najniže kote terena do vijenca). Svaka građevina mora biti udaljena od javno-prometne površine 5,0 m. Građevna čestica mora imati pristup na javnu prometnu površinu. Parking (nadzemni ili podzemni) se mora ostvariti na građevnoj čestici prema točki 5.1. Uvjeti gradnje prometne mreže – promet u mirovanju ovog Plana.

6.2. PRIRODNA PLAŽA

Članak 43.

Prirodna plaža je planirana izvan građevinskog područja i na njoj nije moguće građenje, osim uređenja obalne šetnice, a postojeći nelegalni objekti (mulovi i sl.) se trebaju ukloniti, a plaža vratiti u prvobitno stanje.

7. MJERE ZAŠTITE PRIRODNIH I KULTURNO-POVIJESNIH CJELINA I GRAĐEVINA I AMBIJENTALNIH VRIJEDNOSTI

Članak 44.

Uvjeti i mjere zaštite prirode:

- u cilju poboljšanja ekoloških i mikroklimatskih prilika mora se stvoriti kvalitetan zeleni sustav naselja u vidu mreže drvoreda i tratina koja prožima naselje te se povezuje sa prirodnim područjem izvan grada;
- prilikom oblikovanja i uređenja zelenih površina u što većoj mjeri zadržati postojeću vegetaciju te ju ugraditi u krajobrazno uređenje, a za ozelenjivanje koristiti autohtone biljne vrste;
- u što većoj mjeri potrebno je zadržati prirodne kvalitete prostora, odnosno planiranje vršiti tako da se očuva cjelokupan prirodni pejzaž.

Zaštita prirode provodi se kroz očuvanje biološke i krajobrazne raznolikosti te zaštitu prirodnih vrijednosti. U cilju očuvanja prirodne biološke raznolikosti kao posebnu vrijednost treba očuvati područja prekrivena autohtonom vegetacijom, područja prirodnih vodotoka te obalno područje (prirodne plaže i stijene) te more i podmorje kao ekološki vrijedna područja. U cilju očuvanja krajobraznih vrijednosti mora se izvršiti analiza krajobraza, te u skladu s tim planirati izgradnju koja neće narušiti izgled krajobraza.

Zaštita krajobraznih i prirodnih vrijednosti podrazumijeva sljedeće:

- Očuvanje i zaštitu prirodnoga i kultiviranoga krajobraza kao temeljne vrijednosti prostora;
- Očuvanje povijesnih cjelina naselja (urbanih cjelina, sela, zaselaka i izdvojenih sklopova) u njihovu izvornom okruženju, s povijesnim graditeljskim ustrojem i naslijeđenom parcelacijom;
- Očuvanje i obnovu tradicijskoga graditeljstva (osobito starih kamenih kuća), ali i svih drugih povijesnih građevina spomeničkih svojstava, kao nositelja prepoznatljivosti prostora;
- Očuvanje povijesne slike, volumena (gabarita) i obrisa naselja, naslijeđenih vrijednosti krajobraza i slikovitih pogleda (vizura);
- Očuvanje prirodnih značajki dodirnih predjela uz zaštićene cjeline i vrijednosti nezaštićenih predjela kao što su obale, prirodne šume, kultivirani krajobraz - budući da pripadaju ukupnoj prirodnoj i stvorenoj baštini;

Članak 45.

Zaseok Kovačići(stara Čelina) koji se nalazi unutar obuhvata Plana posjeduje vrijednosti od lokalnog značaja te ga treba zaštititi prema općim smjernicama:

- Zaštititi, očuvati i revitalizirati u najvećoj mogućoj mjeri osnovne elemente povijesne matrice karakterističnih skupina građevina i pojedinih građevina kao što su oblik građevina i sklopova, gabariti, namjena, očuvana povijesna parcelacija
- Izbjegavati bitne fizičke izmjene sačuvanih elemenata povijesnih struktura kao što su karakteristična rješenja krovova i oblikovanja pročelja i sl.
- Uređivanje svih vanjskih ploha objekata treba se temeljiti na korištenju lokalnih arhitektonskih izraza i građevinskih materijala
- Sve neprimjerene intervencije na tradicijskim građevinama ili na novogradnjama unutar ruralne cjeline treba preoblikovati tj. uskladiti oblikovanje i obradu pročelja sa okolnim tradicijskim građevinama i ambijentom
- Svi elementi relevantni za određivanje zahvata u prostoru(oblik i veličina građevinske parcele uz poštivanje tradicijskog pravokutnog tlocrta građevine, veličina i oblikovanje građevine, smještaj građevine na parceli, uređenje parcele, način priključenja na javno-prometnu površinu) trebaju se podrediti ograničenjima i obvezama koje proizlaze iz urbanističkih i arhitektonskih specifičnosti pojedine lokacije
- Kod projektiranja novih građevina treba se ugledati na glavnu karakteristiku tradicijske arhitekture, a to je jednostavnost i funkcionalnost bez nepotrebnog ukrašavanja te pravokutni tlocrtni oblik, uz izbjegavanje neadekvatnih upotreba tradicijskih elemenata, na načelima tipološke rekonstrukcije. Pod tipološkom rekonstrukcijom podrazumijeva se izgradnja koja je unutarnjom organizacijom prostora, komunikacijom sa javnim površinama, gabaritima i namjenom usklađena s postojećim okolnim povijesnim objektima, ne narušavajući siluetu i osnovne vizure te komunikacijske tijekove unutar povijesne cjeline
- Zaštititi reljef i specifične osobine pripadajućeg krajolika te morfologiju terena

Unutar obuhvata Plana nalazi se arheološki lokalitet Špilja-Čelina. Na području arheološkog lokaliteta-neolitske špilje i u radijusu od 100 m ne dozvoljava se nikakva gradnja, a za sve zahvate u prostoru potrebna je prethodna suglasnost Konzervatorskog odjela.

U neposrednoj blizini obuhvata Plana nalazi se zaštićeno područje Spomenik prirode Ruskamen stoga temeljem članka 21. Zakona o zaštiti prirode, Ministarstvo zaštite okološa i prirode, Uprava za zaštitu prirode utvrđuje sljedeće uvjete:

- sve zahvate planirati na način da se spriječi mogućnost bilo kakvog negativnog utjecaja na zaštićeno područje Spomenik prirode Ruskamen, a radnje kojima se mogu narušiti svojstva zbog kojih je to područje proglašeno zaštićenim nisu dozvoljene,
- prilikom planiranja i uređenja građevinskih zona koristiti materijale i boje prilagođene prirodnim obilježjima okolnog prostora i tradicionalnoj arhitekturi,
- pri odabiru trasa infrastrukturnih koridora voditi računa o prisutnosti ugroženih i rijetkih staništa i zaštićenih i/ili ugroženih vrsta flore i faune,
- prilikom ozelenjivanja područja koristiti autohtone biljne vrste, a eventualne postojeće elemente autohtone flore sačuvati u najvećoj mogućoj mjeri te integrirati u krajobrazno uređenje,
- očuvati povoljnu građu i strukturu morskog dna, obale i priobalnog područja u što prirodnijem obliku,
- ne dozvoliti mijenjanje obalne linije te spriječiti nasipavanje i betoniranje obale,
- u cilju zaštite pomorskih staništa posidonije (*Posidonion oceanicae*) ograničiti sidrenje i ne dozvoliti ispuštanje otpadnih voda u more,
- očuvati u najvećoj mogućoj mjeri postojeće krajobrazne vrijednosti,
- osigurati pročišćavanje svih otpadnih voda.

8. POSTUPANJE SA OTPADOM

Članak 46.

Na prostoru Plana će se stvarati komunalni otpad, te se u sklopu obuhvata treba planirati mjesto za privremeno odlaganje komunalnog otpada, primjereno ga zaštititi, oblikovati u okoliš na građevnoj čestici ili u sklopu objekta ukoliko je moguće. Kontejneri, posude i mreže za izdvojeno sakupljanje

korisnog otpada bit će smješteni na automobilom dostupna, ali ne dominantna mjesta u skladu s uvjetima nadležne službe, te će se zatim odvoziti na deponij.

Pri postupanju s otpadom potrebno je smanjivati količine otpada, te organizirati sakupljanje, odvajanje i odlaganje svih iskoristivih otpadnih tvari. Proizvođači otpada i svi sudionici u postupanju s otpadom dužni su pridržavati se odredbi Zakona o otpadu ("NN" broj 178/04, 153/05, 111/06 i 60/08). Planom se omogućuje, prema mogućnostima ovlaštenog komunalnog poduzeća, odvojeno prikupljanje pojedinih vrsta otpada putem spremnika postavljenih na javnim površinama. Potrebno je omogućiti nesmetan pristup vozilu te osigurati odgovarajuće prostore koji će po mogućnosti biti ograđeni tamponom zelenila, ogradom ili sl. Odvoz je organiziran izvan predmetnog obuhvata UPU-a, a prema Prostornom planu uređenja Grada Omiša („Službeni glasnik Grada Omiša“ br. 4/07, 8/10).

9. MJERE SPRJEČAVANJA NEPOVOLJNOG UTJECAJA NA OKOLIŠ

Članak 47.

Mjere sanacije, očuvanja okoliša i njegovih dijelova (zaštita zraka, voda i tla kao i zaštita od buke i vibracija) potrebno je provoditi u skladu s važećim zakonima, odlukama i propisima. Unutar obuhvata Plana ne mogu se graditi građevine koje svojim postojanjem ili upotrebom, neposredno ili potencijalno, ugrožavaju život i rad ljudi, odnosno vrijednosti u naselju iznad dozvoljenih granica utvrđenih posebnim propisima zaštite okoliša. Unutar obuhvata Plana ne može se uređivati zemljište na način koji ometa stanovanje ili da stvara buku i prašinu, zagađuje zrak i tlo iznad dopuštenih vrijednosti ili zahtijeva teški transport. Građevine se moraju projektirati sukladno važećim propisima za zaštitu od požara, zaštitu na radu i drugim propisima.

Članak 48.

Svojom brojnošću i samom činjenicom fizičke prisutnosti u gotovo svim dijelovima zone plana, elektroprivredni objekti automatski negativno doprinose općem korištenju i oblikovanju prostora, koje nažalost nikakvim mjerama nije moguće potpuno eliminirati, već ih je primjenom odgovarajućih tehnologija i tehničkih rješenja moguće svesti na manje i prihvatljivije iznose, što je primijenjeno i u ovom rješenju sustava elektroopskrbe u maksimalno mogućem opsegu.

Mogu se navesti najvažnije mjere sprječavanja nepovoljna utjecaja na okoliš:

- niti jedan od postojećih i planiranih elektroprivrednih objekata na području ovog grada nije iz skupine tzv. aktivnih zagađivača prostora.
- primjenom kablskih (podzemnih) vodova 20(10) kV i vodova NN (1kV) višestruko se povećava sigurnost napajanja potrošača, uklanja se opasnost od dodira vodova pod naponom i uklanja se vizualni utjecaj nadzemnih vodova na okoliš.
- primjenom kablskih razvodnih ormarića (KRO) i kablskih priključnih ormarića (KPO) izrađenih od poliestera bitno se produljuje njihov vijek trajanja, poboljšava vizualna prihvatljivost i povećava sigurnost od opasnih napona dodira.
- trafostanicu gradskog tipa izgraditi u obliku kućice adekvatno arhitektonski oblikovane i uklopljene u okoliš. Gradske trafostanice koje su eventualno locirane u drugim objektima treba adekvatno zaštititi od širenja negativnih utjecaja na okoliš (buka, zagrijavanje, vibracije, požar i sl.).
- koristiti tipske montažne kablске zdence prema zahtjevima vlasnika telekomunikacijske infrastrukture, s originalnim poklopcima za dozvoljene pritiske prema mjestu ugradnje. Gdje se očekuje promet vozila ugraditi poklopce nosivosti 400 kN, a ostale nosivosti 150 kN.
- osim gore navedenih uvjeta svaka izgradnja DTK mora biti usklađena sa odredbama iz pozitivnih zakona i propisa.

Članak 49.

ZAŠTITA ZRAKA

Na području obuhvata plana nema značajnih izvora onečišćenja zraka. Svi vlasnici izvora koji potencijalno utječu na kakvoću zraka dužni su osigurati redovito praćenje emisije svojih izvora i o tome redovito dostavljati podatke u katastar onečišćavanja okoliša. Izvori onečišćenja zraka moraju biti proizvedeni, opremljeni i održavani na način da ne ispuštaju u zrak tvari iznad graničnih vrijednosti emisije, prema zakonu i posebnom propisu o graničnim vrijednostima emisije onečišćujućih tvari u zrak iz stacionarnih izvora.

Zaštita i poboljšanje kvalitete zraka mogu se osigurati unapređenjem javnog prijevoza, štednjom energije te razvojem alternativnih izvora energije, povećanjem udjela zelenih površina te planiranjem energetske učinkovite gradnje.

Članak 50.

ZAŠTITA OD BUKE

Zakonom o zaštiti od buke ("NN" broj 20/03) i Pravilnikom o najvišim dopuštenim razinama buke u sredini u kojoj ljudi rade i borave ("NN" broj 145/04) propisane su najviše dopuštene razine buke na granici građevne čestice koja ne smije prelaziti 80 dBA.

Smanjenje prekomjerne buke ostvaruje se sprječavanjem nastajanja buke pri lociranju građevina, planiranjem namjene prostora i gradnjom građevina u skladu s odredbama, formiranjem zaštitnih zelenih pojaseva sadnjom drvoreda zelenila, praćenjem provođenja zaštite od buke na temelju karte buke, primjenom akustičkih zaštitnih mjera, upotrebom uređaja i strojeva koji nisu bučni te stalnim nadzorom.

Članak 51.

ZAŠTITA VODA

Otpadne vode se moraju ispuštati u gradski kanalizacijski sustav s planiranim uređajem za pročišćavanje otpadnih voda. Otpadne vode koje ne odgovaraju propisima o sastavu i kvaliteti voda, prije upuštanja u sustav odvodnje moraju se pročititi. Zaštita voda na području obuhvata plana ostvaruje se nadzorom nad stanjem kakvoće voda i potencijalnim izvorima zagađenja.

Mjere zaštite od poplava izazvane potocima provode se odgovarajućim dimenzioniranjem sustava odvodnje radi sprječavanja poplave i širenje onečišćenja u okoliš.

Članak 52.

Mjere zaštite i spašavanja

Mjere zaštite i spašavanja propisane su sukladno Procjeni ugroženosti stanovništva, materijalnih i kulturnih dobara i okoliša od katastrofa i velikih nesreća za grad Omiš i (Službeni glasnik Grada Omiša, broj 8/15.) i prilogu B te procjene (Zahtjevi zaštite i spašavanja u dokumentu prostornog uređenja grada Omiša) a obuhvaćaju slijedeće:

- Poplave i prolomi hidroakumulacijske brane
- Poplave (plimni val i uspor)
- Potres
- Ostali prirodni uzroci (suša i toplinski val, olujno ili orkansko nevrijeme im jak vjetar, tuča, snježne oborine i poledice)
- Tehničko tehniološkom katastrofe (izazvane nesrećama u gospodarskim objektima ili u prometu)
- Sklanjanje stanovništva

Zaštita od poplava i prolomi hidroakumulacijske brane

Zaštita se provodi radi zaštite od postojećih bujica i potoka i rijeke Cetine. Stoga je kod rekonstrukcije ili gradnje novih prometnica i zgrada potrebno osigurati mjere zaštite od poplava. Na nižim kotama na

ušću rijeke Cetine u more u Omišu preporuča se izvedba zgrada bez podruma. Potrebno je korita potoka i bujica održavati čistima bez raslinja i različitog otpada. Mjere zaštita od poplava i prolomi hidroakumulacijske brane još obuhvaćaju:

- Područja koja su označena kao poplavna nove namjene nisu osjetljive na plavljenje, pa neće trpjeti velike štete zbog velikih voda,
- U područjima gdje je prisutna opasnost od poplava a prostorno planskom dokumentacijom je dozvoljena gradnja, objekti se moraju graditi od čvrstog materijala na način da dio objekta ostane nepoplavljen i za najveće vode. Potrebno je izgraditi zaštitne građevine a postojeće održavati, (oteretni kanali, nasipi, brane, propusti),
- Štite se postojeći lokalni izvori vodea bunari, cisterne (moraju se održavati i ne smiju zatrpavati ili uništavati na drugi način),
- Zaštitu od štetnog djelovanja voda treba provoditi u skladu sa Zakonom o vodama, Državnim planovima obrane od poplava i Provedbenim planom obrane od poplava branjeno područje 29: Područje malog sliva srednjodalmatinsko primorje i otoci,
- Vodne površine i vodno dobro treba uređivati na način da se osigura propisani vodni režim, kvaliteta i zaštita voda,
- Zaštita od štetnog djelovanja voda obuhvaća djelovanja i mjere za: obranu od poplava, obranu od leda na vodotocima, zaštitu od erozija i bujica te otklanjanje posljedica takvog djelovanja. Zaštita od poplava provodi se putem građevinskih i negrađevinskih mjera. Za zaštitu od poplava prilikom oborinskog nevremena treba graditi i rekonstruirati sustav odvodnje oborinskih voda. Gradnja nasipa određene visine jedan je od načina zaštite obalnog područja uslijed nadolaska plimnom vala (visoke vode),
- Sustavno uređenje bujica, odnosno radovi u slivu u cilju smanjenja erozijske sposobnosti takvih povremenih vodotoka (pošumljavanje, izgradnja stepenica za zadržavanje nanosa i dr.),
- Evakuacijski putovi u slučaju poplava i proloma hidroakumulacijske brane su postojeće glavne ceste unutar ili izvan područja grada Omiša koje neće biti poplavljene.

Zaštita od poplave (plimni val i uspor)

Zaštita od poplave je osigurana na području niske morske obale grada Omiša. Evakuacijski putovi u slučaju poplave su postojeće glavne ceste unutar područja grada Omiša koje neće biti poplavljene.

Zaštita od potresa

Do izrade odgovarajuće karte seizmičkog rizika projektiranje i građenje novih građevina mora se provoditi sukladno postojećim kartama. Kada se gradnja planira uz područja već izgrađenih objekata za koje postoji izrađena lokalna mikrorajonizacija, tada se ti podaci mogu rabiti za potrebe buduće gradnje. U nedostatku mikrorajonizacije cijelog područja, kod izdavanja odgovarajućeg akta za građenje za građevina od posebne važnosti, potrebno je zahtijevati izradu mikrorajonizacije uže lokacije same građevine. Lociranje novih naselja i velikih infrastrukturnih građevina u prostornoj dokumentaciji užeg područja mora se provoditi sukladno zoniranju Županije, Grada i mikrozoniranju urbanih cjelina.

Kod rekonstruiranja postojećih građevina izdavanje odgovarajućeg akta za građenje treba uvjetovati ojačavanjem konstrukcije građevine sukladno važećim zakonima, propisima i normama. U prostornoj dokumentaciji užeg područja potrebno je izvršiti analizu utjecaja potresa na vitalne građevine visokogradnje i niskogradnje koji nisu građeni po suvremenim propisima i normama protivpotresne gradnje.

Protupotresno projektiranje kao i građenje građevina treba provoditi sukladno zakonskim propisima o građenju (Zakon o prostornom uređenju i Zakonom o gradnji - NN br. 153/13). Prilikom projektiranja u obzir se moraju uzeti pravila propisana EN 1998, Eurokod 8: Projektiranje potresne otpornosti konstrukcija, za područje grada Omiša (Splitsko - dalmatinsku županiju) koji se nalazi u zoni intenziteta potresa sukladno seizmološkoj karti Hrvatske.

Pri projektiranju valja poštivati postojeće tehničke propise (Pravilnik o tehničkim normativima za izgradnju objekata visokogradnje u seizmičkim područjima i Pravilnik o mjerama zaštite od elementarnih nepogoda i ratnih opasnosti u prostornom planiranju i uređivanju prostora). Projektiranje,

građenje i rekonstrukcija važnih građevina mora se provesti tako da građevine budu otporne na potres. Potrebno je osigurati dovoljno široke i sigurne evakuacijske putove i potrebno je omogućiti nesmetan pristup svih vrsta pomoći u skladu s važećim propisima o zaštiti od požara, elementarnih nepogoda i ratnih opasnosti.

Proračun rušenja definira domet obrušavanja objekata/ruševina (d), koji može iznositi do H/2 (pola visine objekta) u svakom presjeku objekta, a međusobni razmak između objekata treba prilagoditi prema Pravilniku o mjerama zaštite od elementarnih nepogoda i ratnih opasnosti u prostornom planiranju i uređivanju prostora. Prostor izvan dometa ruševina je realan prostor pristupa građevini. Zaštita od potresa definira se kroz mogućnost pristupa objektima, vodoopskrbu, te kroz razne tehničke mjere. Da bi se spriječile teže posljedice potresa potrebno je planirati i projektirati rekonstrukciju/obnovu i izgradnju građevina otpornih na predviđenu jačinu potresa, tako da se predvide otporne i elastične konstrukcije za nove građevine, te ugradnja pojačanih konstruktivnih rješenja u povijesne kamene građevine ili u nove građevine građene prije 1964. godine. Zgrade građene nakon 1964. godine u načelu su otporne na potres jačine VII stupnja MSK ljestvice.

Potrebno je osigurati dovoljno široke i sigurne evakuacijske putove, omogućiti nesmetan pristup svih vrsta pomoći u skladu s važećim propisima o zaštiti od požara, elementarnih nepogoda i ratnih opasnosti.

Građevine društvene infrastrukture, športsko-rekreacijske, zdravstvene i slične građevine koje koristi veći broj različitih korisnika, javne prometne površine, moraju biti građene ili uređene na način da se spriječi stvaranje arhitektonsko-urbanističkih barijera.

Vlasnici i korisnici objekata u kojima se okuplja ili istodobno boravi više od 250 ljudi te odgojne, obrazovne, zdravstvene i druge ustanove, prometni terminali, sportske dvorane, stadioni, trgovački centri, hoteli, autokampovi, proizvodni prostori i slično, u kojima se zbog buke ili akustičke izolacije ne može osigurati dovoljna čujnost sustava za javno uzbunjivanje, dužni su uspostaviti i održavati odgovarajući interni sustav za uzbunjivanje i obavješćivanje te preko istog osigurati provedbu javnog uzbunjivanja i prijem priopćenja nadležnog centra 112 o vrsti opasnosti i mjerama za zaštitu koje je potrebno poduzeti.

Tehničko-tehnološke katastrofe izazvane nesrećama u gospodarskim objektima.

Ukoliko na području plana postoje gospodarski objekti koji u svojoj proizvodnji koriste, proizvode i skladište lakozapaljive i otrovne tvari zahtijevaju se slijedeće mjere zaštite i spašavanja:

U blizini zatečenih lokacija gdje se proizvode, skladište, prerađuju, prevoze, sakupljaju ili obavljaju druge radnje s opasnim tvarima ne preporuča se gradnja stambeno-poslovnih objekata u kojem boravi veći broj osoba (dječji vrtići, škole, sportske dvorane, trgovački centri, stambene građevine i sl.)

Nove objekte koji se planiraju graditi u kojima se pojavljuju opasne tvari potrebno je locirati na način da se u slučaju nesreće ne ugrožavaju stanovništvo (rubni dijelovi poslovnih zona) te obvezati vlasnike istih na uspostavu sustava za uzbunjivanje i uvezivanje na nadležni županijski centar 112.

Za potrebe gašenja požara u hidrantskoj mreži treba, ovisno o broju stanovnika, osigurati potrebnu količinu vode i odgovarajućeg tlaka. Prilikom gradnje ili rekonstrukcije vodovodnih mreža, ukoliko ne postoji treba predvidjeti vanjsku hidrantsku mrežu sukladno propisima

Radi omogućavanja spašavanja osoba iz građevina i gašenja požara na građevini ili otvorenom prostoru treba planirati odgovarajuće vatrogasne pristupe, prilaze i površine za operativni rad vatrogasnih vozila.

Tehničko-tehnološke katastrofe izazvane nesrećama u prometu

Uz južnu granicu predmetnog Plana prolazi državna cesta D8 kojom u tranzitu prolaze cisterne sa zapaljivim i opasnim tvarima. U slučaju nesreće, sudara, prevrtanja, zapaljenja ili istjecanja opasnih tvari pri transportu ugrožava se stanovništvo, materijalna i kulturna dobra i okoliš. Zahtjevi zaštite i spašavanja od tehničko-tehnološke katastrofe izazvane nesrećama u prometu su:

Uz navedenu državnu cestu ne preporuča se daljnji razvoj naselja, a postojeća naselja rekonstruirati.

Ucrtati cestovne pravce kojima se vrši prijevoz opasnih tvari te po mogućnosti prijevoz takvih tvari planirati van naseljenih mjesta.

Sklanjanje stanovništva

Sklanjanje stanovništva osigurava se privremenim izmještanjem stanovništva te prilagođavanjem podrumskih i drugih pogodnih građevina za funkciju sklanjana ljudi u skladu s Planom zaštite i spašavanja za slučaj neposredne ratne opasnosti.

Za sve građevine u kojima boravi veći broj ljudi, obvezna je izrada plana evakuacije. Evakuacija je pravovremeno, organizirano, brzo i sigurno napuštanje građevina ili dijela građevine dok još nije nastupila neposredna opasnost za osobe.

Evakuacijski putevi moraju biti dobro osvijetljeni sa pričuvnim izvorom napajanja preko generatora (agregata) ili akumulatora (baterije). Najveća dozvoljena duljina puta za evakuaciju (unutar građevine) je 45 m, a označavanje smjera kretanja prema izlazima provodi se postavljanjem slikovitih oznaka i natpisa na uočljivim mjestima, u visini očiju. Svi segmenti puta za evakuaciju (izlazi, hodnici, stubišta i dizala) moraju zadovoljavati zakonske odredbe koji propisuju način njihove gradnje i izvedbe.

U građevinama ugostiteljsko-turističke namjene gdje boravi više od 100 osoba obvezno se instalira i protupanična rasvjeta koja se uključuje automatski nakon nestanka struje ili isključenja sklopke.

Grad Omiš je dužan na svome teritoriju osigurati uvjete za sklanjanje ljudi, materijalnih i drugih dobara za naselja s više od 2000 stanovnika (Omiš) u skladu s Planom zaštite i spašavanja te Plana civilne zaštite grada Omiša.

Na području obuhvata Plana, zaštita stanovništva se treba osigurati u zaklonima.

Zaklon je dvonamjenski prostor koji u mirnodopskoj uporabi ima funkciju pomoćne prostorije (ostave, radione, hobi prostor, konoba ili slično), a u slučaju potrebe postaje zaklon.

Preporuča se da za slučaj predviđene potrebe zaklanjanja ovaj prostor bude opremljen tako da pruži minimalne uvjete za višednevni boravak (sanitarni čvor, rezerva hrane i vode, priručna oprema za spašavanje, priključnice RTV i telefona i slično).

Zaklone u zemlji je potrebno hidroizolacijom osigurati od vlage, a preporuča se i termička izolacija prostorije, glede sveukupnih uvjeta boravka.

Preporuča se da se svi zakloni planiraju u podrumskim (najukopanijim) prostorima planiranih građevina otpornosti do 30 kPa (kapaciteta do 50 mjesta), a kapacitet istih treba odrediti prema namjeni i veličini građevine (2,7 m² prostora za svaku osobu).

Članak 53.

ZAŠTITA TLA

Planom je definirana namjena svih površina unutar Plana, čime će se mogućnost neprimjerenog korištenja prostora zagađenja tla svesti na minimum. S ciljem zaštite tla od zagađenja gradit će se nepropusne kanalizacijske mreže. Mjere zaštite tla provode se i osiguravanjem čistoće i sprječavanjem zagađenja, te planiranjem sistema izdvojenog i organiziranog skupljanja i odvoženja otpada.

Članak 54.

ZAŠTITA MORA

Zaštita mora od onečišćenja s kopna planira se određivanjem namjene kopnenog i morskog prostora, gradnjom sustava odvodnje s pročišćavanjem i ispuštanjem putem podmorskih ispusta odgovarajuće dužine i drugim administrativnim i građevnim mjerama:

- utvrđivanjem osjetljivosti mora u skladu sa njegovim ekološkim značajkama i namjenom;

- zaštita mora usmjerava se na očuvanje područja s visokom kakvoćom mora i rehabilitaciju ugroženih područja;
- ograničenje izgradnje u obalnom području i podmorju;
- provedba monitoringa praćenja stanja kakvoće mora na temelju zakonske regulative i potreba;
- izrada planova sanacije ugroženog obalnog mora od zagađenja s kopna i mora;
- uspostaviti sustav prikupljanja otpada i otpadnih voda sa plovila.

Treba ograničiti građevinsko zauzimanje obale, posebno na krajobrazno vrijednim lokacijama te se prirodna obala treba očuvati bez značajnih izmjena obalne linije, nasipanja i otkopavanja obale. Sanitarna kakvoća mora za kupanje nije zadovoljavajuća na dijelovima gdje nisu dovršeni sustavi odvodnje otpadnih voda. Stoga je potrebno prioritetno rješavanje odgovarajućih sustava odvodnje otpadnih voda za dijelove naselja s većom koncentracijom stanovnika i turističkih sadržaja, što je ovdje slučaj.

Članak 55.

ZAŠTITA PRIRODE

Ekološki vrijedna područja koja se nalazi na području Grada Omiša treba sačuvati i vrednovati u skladu sa Zakonom o zaštiti prirode i Pravilnikom o vrstama stanišnih tipova, karti staništa, ugroženim i rijetkim stanišnim tipovima te mjerama za očuvanje stanišnih tipova ('Narodne novine', broj 88/14). Potrebno je očuvati biološke vrste značajne za stanišne tipove karakteristične za to područje te zaštićene i strogo zaštićene divlje svojte i ne unositi strane (alohtone) vrste i genetski modificirane organizme na njihova staništa. Zaštita ekoloških sustava ostvaruje se provođenjem mjera očuvanja biološke raznolikosti u korištenju prirodnih dobara i uređenju prostora te zaštitom stanišnih tipova. Biološka raznolikost, kao podloga za izradu krajobrazne osnove, podrazumijeva raznolikost između vrsta, unutar pojedinih vrsta te raznolikost između ekoloških sustava na određenom prostoru. Zaštita ugroženih i rijetkih stanišnih tipova provodi se sukladno Zakonu o zaštiti prirode ('Narodne novine', broj 80/13.) i Pravilniku o vrstama stanišnih tipova, karti staništa, ugroženim i rijetkim stanišnim tipovima te mjerama za očuvanje stanišnih tipova ('Narodne novine', broj 88/14). Biološka raznolikost, osim mjera određenih ovom odlukom, štiti se i drugim dokumentima prostornog uređenja (prostorni plan područja posebnih obilježja, urbanistički plan uređenja), što se izrađuju temeljem Prostornog plana, programa mjera za unapređenje stanja u prostoru i programa zaštite okoliša.

Članak 56.

NESMETANO KRETANJE INVALIDNIH OSOBA

Pristupne putove treba predvidjeti da je moguć pristup invalida do svih građevina preko skošenih rubnjaka. Kod projektiranja potrebno se pridržavati važećih propisa o prostornim standardima, urbanističko-tehničkim uvjetima i normativima za sprječavanje urbanističko-arhitektonskih barijera u urbanističkom planiranju i projektiranju.

Članak 57.

ZAŠTITA OD POŽARA

Vatrogasni pristupi osigurani su na svim prometnim površinama i omogućen je pristup do svake planirane građevne čestice. Sve vatrogasne pristupe, površine za rad vatrogasnog vozila, te cjevovode za količine vode potrebne za gašenje požara potrebno je osigurati u skladu s posebnim propisima. Građevine u kojima će se skladištiti zapaljive tekućine ili plinovi moraju se graditi na sigurnosnoj udaljenosti od ostalih građevina prema posebnim propisima.

Potrebno je ishoditi suglasnost nadležne Policijske uprave za mjere zaštite od požara prema projektnoj dokumentaciji za zahvate u prostoru prema propisima. Radi omogućavanja spašavanja osoba iz

građevine i gašenja požara na građevini, mora imati osiguran vatrogasni pristup određen prema propisima. Dovoljne količine vode za gašenje požara potrebno je osigurati dimenzioniranjem javne vodovodne mreže s mrežom vanjskih hidranata u skladu s važećim propisima. Vanjske hidrante je potrebno projektirati i izvoditi kao nadzemne.

Članak 58.

POSEBNI UVJETI GRAĐENJA IZ PODRUČJA ZAŠTITE OD POŽARA

Pri projektiranju potrebno je osigurati mjere zaštite od požara i voditi računa posebno o slijedećem:

- mogućnost evakuacije i spašavanja ljudi, životinja i imovine;
- sigurnosnim udaljenostima između građevina ili njihovom požarnom odjeljivanju;
- osiguravanju pristupa i operativnih površina za vatrogasna vozila;
- osiguranju dostatnih izvora vode za gašenje, uzimajući u obzir postojeća i nova naselja, građevine, postrojenja i prostore te njihova požarna opterećenja i zauzetosti osobama.

Mjere zaštite od požara projektirati u skladu s pozitivnim hrvatskim i preuzetim propisima koji reguliraju ovu problematiku a u dijelu posebnih propisa gdje ne postoje hrvatski propisi koriste se poznate metode proračuna i modela. Posebnu pozornost obratiti na slijedeće propise:

- Pravilnik o uvjetima za vatrogasne pristupe (NN broj 35/94, 142/03);
- Pravilnik o otpornosti na požar i drugim zahtjevima koje građevine moraju zadovoljavati u slučaju požara (NN broj 29/2013.);
- Pravilnik o hidrantskoj mreži za gašenje požara (NN br. 08/06).
- Garaže projektirati prema austrijskom standardu za objekte za parkiranje TRVB N 106 ili OIB - Smjernice 2.2 Protupožarna zaštita u garažama, natkrivenim parkirnim mjestima i parkirnim etažama, 2011.
- Sprinkler uređaj projektirati shodno njemačkim smjernicama VdS ili AdS CEA 4001, 2008.
- Stambene zgrade projektirati prema austrijskom standardu OIB – Smjernica 2, Izdanje 2011., Protupožarna zaštita
- Uredske zgrade projektirati prema austrijskom standardu OIB - Smjernica 2, Izdanje 2011., Protupožarna zaštita, odnosno američkim smjernicama NFPA 101, Izdanje 2015.
- Trgovačke sadržaje projektirati u skladu s tehničkim smjernicama, austrijskim standardom OIB – Smjernica 2, Izdanje 2011., Protupožarna zaštita ili američkim smjernicama NFPA 101, izdanje 2015.
- Sportske dvorane projektirati u skladu sa američkim smjernicama NFPA 101, izdanje 2015.
- Obrazovne ustanove projektirati u skladu sa američkim smjernicama NFPA 101, izdanje 2015.
- Izlazne puteve iz objekta projektirati u skladu sa američkim smjernicama NFPA 101, izdanje 2015.
- U svrhu zaštite građevine od izlaganja vanjskom požaru primijeniti preporuke NFPA 80A, izdanje 2012.
- U svrhu smanjenja opasnosti od zapaljenja građevine djelovanjem požara otvorenog prostora primijeniti odredbe NFPA 1144, izdanje 2013.

U slučaju da će se u objektima stavljati u promet, koristiti i skladištiti zapaljive tekućine i plinovi potrebno je postupiti sukladno odredbama članka 11. Zakona u zapaljivim tekućinama i plinovima (NN broj 108/95, 56/2010.).

U slučaju promjene propisa koji su navedeni u gornjem stavku primjenjuju se važeći propisi.

Članak 59.

UREĐENJE VODA I ZAŠTITA VODNOG REŽIM

Zaštita od štetnog djelovanja povremenih bujičnih vodotoka i oborinskih odvodnih kanala, kada može doći do plavljenja, ispiranja, podrivanja ili odronjavanja zemljišta i drugih sličnih štetnih pojava, te

posredno do ugrožavanja života i zdravlja ljudi i njihove imovine, te poremećaja u vodnom režimu, će se provoditi izgradnjom zaštitnih i regulacijskih vodnih građevina, odnosno tehničkim i gospodarskim održavanjem vodotoka, vodnog dobra i regulacijskih i zaštitnih vodnih građevina koje se provodi prema programu uređenja vodotoka i drugih voda u okviru Plana upravljanja vodama.

U svrhu tehničkog održavanja, te radova građenja, uz bujične vodotoke treba osigurati inudacijski pojas minimalne širine od 3,0 m od gornjeg ruba korita, odnosno ruba čestice javnog vodnog dobra. U inundacijskom pojasu zabranjena je svaka gradnja i druge radnje kojima se može onemogućiti izgradnja i održavanje vodnih građevina, na bilo koji način umanjiti protočnost korita i pogoršati vodni režim, te povećati stupanj ugroženosti od štetnog djelovanja vodotoka. U posebnim slučajevima se inundacijski pojas može smanjiti, ali to bi trebalo utvrditi vodopravnim uvjetima za svaki objekt posebno. Svaki vlasnik, odnosno korisnik objekta ili parcele smještene uz korito vodotoka ili česticu javno vodno dobro dužan je omogućiti nesmetano izvršavanje radova na čišćenju i održavanju korita vodotoka, ne smije izgradnjom predmetne građevine ili njenim spajanjem na komunalnu infrastrukturu umanjiti propusnu moć vodotoka, niti uzrokovati eroziju u istom, te za vrijeme izvođenja radova ne smije niti privremeno odlagati bilo kakvi materijal u korito vodotoka.

Postojeća neregulirana korita povremenih bujičnih vodotoka i oborinskih kanala potrebno je regulacijskim radovima povezati i urediti na način da se u kontinuitetu sprovedu oborinske i druge površinske vode do ulijeva u more, a sve u skladu s vodopravnim uvjetima i ostalim aktima i planovima predviđenim Zakonom o vodama. Projektna rješenja uređenja korita sa svim potrebnim objektima, potrebno je maksimalno smjestiti na česticu "javno vodno dobro" iz razloga izbjegavanja imovinsko - pravnih sporova kao i razloga prilagodbe uređenja važećoj prostorno - planskoj dokumentaciji, a koje će istovremeno omogućiti siguran i blagovremen protok voda vodotoka, te održavanje i čišćenje istog. Dimenzioniranje korita treba izvršiti za mjerodavnu protoku dobivenu kao rezultat hidroloških mjerenja ili kao rezultat primjene neke od empirijskih metoda. U iznimnim slučajevima, u svrhu osiguranja i formiranja što kvalitetnijeg prometnog koridora budućih prometnica potrebno je predvidjeti regulaciju ili izmještanje vodotoka u obliku odgovarajuće otvorene ili natkrivene armirano-betonske kinete (min. propusne moći 100-god velika voda) i na način koji će omogućiti njeno što jednostavnije održavanje i čišćenje (natkrivanje izvesti pomičnim armiranobetonskim pločama duž što više dionica i sa što više revizijskih okana). Trasu regulirane natkrivene kinete u sklopu prometnice u pravilu postaviti uz jedan od rubova prometnice ili ispod samog pločnika kako bi ostao osiguran pojas za česticu javnog vodnog dobra. Izradu projektnog rješenja treba uskladiti sa stručnim službama Hrvatskih voda.

Na mjestima gdje trasa prometnice poprečno prelazi preko bujičnih vodotoka i odvodnih kanala predvidjeti mostove ili propuste takvih dimenzija koji će nesmetano propustiti mjerodavne protoke. Ukoliko je potrebno predvidjeti i rekonstrukciju postojećih propusta zbog male propusne moći ili dotrajalosti. Također treba predvidjeti oblaganje ulijeva i izljeva novoprojektiranih ili rekonstruiranih propusta u dužini min. 3,0 m', odnosno izraditi tehničko rješenje eventualnog upuštanja "čistih" oborinskih voda u korita vodotoka kojim će se osigurati zaštita korita od erozije i neometan protok vodotoka. Detalje upuštanja oborinskih voda investitor treba usuglasiti sa stručnim službama Hrvatskih voda.

Tijekom projektiranja potrebno je voditi računa da izvođenje radova temeljem projektne dokumentacije osigurava neometan protok kroz korito vodotoka. Na mjestima gdje prometnica prelazi preko reguliranog korita vodotoka (trapezno obloženo korito, betonska kineta i sl.) konstrukciju i dimenzije osnovnih elemenata mosta ili propusta sa svim pripadnim instalacijama treba odrediti na način kojim se ne bi umanjio projektirani slobodni profil korita, kojim će se osigurati statička stabilnost postojeće betonske kinete, zidova ili obaloutvrde, odnosno kojim se neće poremetiti postojeći vodni režim. Os mosta ili propusta potrebno je postaviti što okomitije na uzdužnu os korita, a širina istog treba biti dovoljna za prijelaz planiranih vozila. Konstrukcijsko se rješenje mosta ili propusta treba funkcionalno i estetski uklopiti u sadašnje i buduće urbanističko rješenje prostora. Polaganje objekata linijske infrastrukture (kanalizacija, vodovod, električni i telekomunikacijski kablovi itd.) zajedno sa svim oknima i ostalim pratećim objektima uzdužno unutar korita vodotoka, odnosno čestice javnog vodnog dobra nije dopušteno. Vođenje trase paralelno sa reguliranim koritom vodotoka izvesti na minimalnoj udaljenosti kojom će se osigurati statička i hidraulička stabilnost reguliranog korita, te nesmetano održavanje ili buduća rekonstrukcija korita. Kod nereguliranih korita, udaljenost treba biti minimalno 3,0 m od gornjeg ruba korita, odnosno ruba čestice javnog vodnog dobra zbog osiguranja inundacijskog pojasa za buduću regulaciju. U samo određenim slučajevima udaljenost polaganja se može smanjiti, ali to bi trebalo utvrditi posebnim vodopravnim uvjetima i za svaki objekt posebno.

Poprečni prijelaz pojedinog objekta linijske infrastrukture preko korita vodotoka po mogućnosti je potrebno izvesti iznad u okviru konstrukcije mosta ili propusta. Mjesto prijelaza izvesti poprečno i po mogućnosti što okomitije na uzdužnu os korita. Ukoliko instalacije prolazi ispod korita, investitor je dužan mjesta prijelaza osigurati na način da je uvuče u betonski blok čija će gornja kota biti 0.50 m ispod kote reguliranog ili projektiranog dna vodotoka. Kod nereguliranog korita, dubinu iskopa rova za kanalizacijsku cijev treba usuglasiti sa stručnom službom Hrvatskih voda. Na mjestima prokopa obloženog korita vodotoka ili kanala, izvršiti obnovu obloge identičnim materijalom i na isti način. Teren devastiran radovima na trasi predmetnih instalacija i uz njihovu trasu, dovesti u prvobitno stanje kako se ne bi poremetilo površinsko otjecanje.

10. MJERE PROVEDBE PLANA

10.1. OBVEZA IZRADE DETALJNIH PLANOVA UREĐENJA

Članak 60.

Unutar obuhvata Plana nije propisana izrada detaljnih planova uređenja.
